

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ВЕЧНИТЕ БЕЛЕЗИ НА ОБНОВЛЕНИЕТО

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Вечните белези на Обновлението - I	3
Към сърцето ти	3
1. Виденията с белезите в новото Небе	8
2. Новият небесен човек - поклонник на Бога	12
3. Новият небесен човек - хвалител на Бога	15
4. Новият небесен човек – свещенослужител на Бога	19
5. Новият небесен човек - изявител на Бога	23
6. Небето е отворено за теб!	29
Вечните белези на Обновлението - II	33
Към сърцето ти	33
1. Видението пред Портите на Небесния Ерусалим	40
2. Новият земен човек - Строител и Зеделец	50
3. Новият земен човек - Творец	61
4. Новият земен човек - Родител	66
5. Новият земен човек - Миротворец	72
6. Новият земен човек - Начинател и Усъвършител	77

ВЕЧНИТЕ БЕЛЕЗИ НА ОБНОВЛЕНИЕТО - I

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз благодаря на моя Господ и Бог за привилегията да ти дам това пророческо слово. Аз прекланям коленете си пред Този, с Чиято Милост ще бъдат опазени всички, които уповават на праведното Му Име. Защото времето, в което живеем, е пълно със стотици белези на смъртта. Смърт, която поглъща душите, като ненаситно чудовище. Смърт, която е вкарала в сърцата на жертвите си ненаситен копнеж към самата нея. Смърт, която е превърнала много човеци в самодоволни и екзалтирани консуматори на греха и гнилотата.

Преди две хиляди години нашият Спасител предупреди, че ще настъпят усилни времена. Не че по Неговото време на земята времената не бяха усилни, но че действително в последното време дяволът ще умножи силата си. Днешното време е именно такова. Време, в което душите на човеците са заприличали на прилепи и къртици. Прилепи, които търсят пещерите на всяко тъмно съзнание, за да останат увиснали в мрака с очи, обърнати към ада. Къртици, които с неспирна похот дълбаят надолу в пръстта, за да се срещнат с вдъхновителя си. А в такова време на прилепи и къртици за праведните не е останало нищо друго, освен да мобилизират всичката сила на сърцето и ума си, за да устоят. Защото на този свят не му е останало много време. Той вече агонизира всред пипалата на заблудата. Той вече загнива. И именно със самото му изгниване идва времето на най-голямото зло. Времето, когато дяволът ще въплъти себе си в човека на греха и в сина на погибелта, за да представи себе си за Бог...

Помисли тогава - ако този свят върви към най-страшната си погибел, то няма ли заедно с дявола да си отидат и всички негови човеци?

Разбира се, че ще си отидат! Защото всякога са приемали света за собствен дом и място на мечтите си. На тях им е харесвал духа на света, вървежа на света, атмосферата на света. А съдържанието на тази книга не

е за такива човеци. Тя е за другите, които са странни в очите на света. Тя е за онези, родени от Бога човеци, които знаят, че този свят не е техният дом и че тук те са само чужденци и пришълци. А когато си чужденец и пришълец, то тогава (ако действително помниш коя е родината и отечеството ти) в сърцето ти ще има една носталгия, един копнеж по Дома, в който си роден и на който принадлежиш.

Никога няма да забравя как преди много години Исус даваше на духа ми копнеж по Сион. Тогава, докоснат от Благодатната Му ръка, преживях съновидения, в които летях. Не зная дали това бяха послания от бъдещето или просто пориви на духовния ми човек. Но със сигурност зная, че Исус ми даваше да видя новото Небе и новата Земя. Защото в едно от тези съновидения, които запомних до най-малки подробности, виждах как една светла звезда буквално разреза небосвода като с бръснач. И мъждукащите край нея звезди се разбягаха настрани, за да се отвори пред очите ми един прекрасен и безкраен свят. Свят на Светлина и Любов. Свят на красота и съвършенство. Колкото повече светлата звезда слизаше към мен (или аз се издигах към нея) толкова повече тя изгубваше очертанията си на звезда. За да видя в края на самия си сън, че това беше Небесният Ерусалим. А самата Светлина излизаше от Един, Който седеше на Славния Си Престол всред центъра на Небесния град. По-късно, в друго съновидение Исус ме докосна, за да полетя насън. И очите ми видяха широко разпространена Земя. Всичко в тази Земя беше много по-различно от това, което знам за нашата планета. Защото земята в съня ми беше с много повече континенти и климатични пояси. Цветовете, с които тя се отразяваше в космоса, нямаха земен аналог, с който да ги сравня. Така аз летях над самата Земя и всичко в мен искаше това да не свършва и да не свършва...

Аз не зная, скъпи ми братко, дали ти си имал такива преживявания и такова докосване от Бога. Но е истина, че онова, което Исус ми даде да видя, не беше от този свят. Това бяха послания от Неговия свят, от Дома на Отца, в който има много обиталища. Но не в това е въпросът. Въпросът е друг, а именно - каква е нашата представа за бъдещето. И как Господ ни е предупредил, за да изпълни и засили надеждите ни?

Защо вярваме в Исус? И къде ще отидем един ден?

Мнозина вярват, че Небето е създадено за тях. Но дали те са създадени за Небето? И само за Небе ли ни говори Святата Библия на Отца? Не казва ли Божият пророк за намерението на Отец с думите:

“Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат наум. Но вие веселете се и радвайте се винаги в онова, което създавам; защото, ето, създавам Ерусалим за радост, и людете му за веселие...”¹

Не затвърждава ли тази истина и Христовият Апостол, който ни пише в посланието си:

“А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда...”²

И не завършва ли цялата Библия с видението на Апостол Йоан, който в двадесет и първа глава ни пише:

“И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си...”³

Сам се убеждаваш, че Господ създава ново Небе и нова Земя. И аз не зная дали съм видял в съновиденията си същото, което е видял и Йоан, но в едно съм сигурен. А то е, че този свят не е моят дом и с него нито започват, нито приключват надеждите на човешките чедра. И понеже до края на този свят е останало твърде малко, а мнозина от нас не са подготвени за новото, то и затова Господ ме докосна с Благодатта Си, за да се излеят тези видения. Защото с тях Верните на Исус наистина ще бъдат утвърдени, за да участват в Обновлението, което Отец скоро ще заповяда. Защото ако смъртта на този свят има белези, то и това Обновление има Белези. И ако ти платиш цената, за да положиш в сърцето си Белезите на Обновлението, то тогава в самия миг на Обновлението ще се намериш сред новите, на които принадлежат Славата и Вечния Живот.

Няма да скрия от теб, че както желанието на един алпинист е да стъпи на някой от Хималайските осемхилядници, ако не и на самия Еверест, така

---

¹ (Исайя 65:17-18)

² (II Петрово 3:13)

³ (Откровение 21:1-2)

сред копнежите на сърцето ми всякога е стояло желанието да видя новото Небе и новата Земя. А Исус, Който вижда помислите на сърцата, винаги е знаел моите копнежи. Понеже именно Той ги е положил в мен. Но е трябвало да мине време. Време на израстване и проглеждане. Време на изтрезняване и събуждане. Време на посвещение и осветение. Време на пълно смирение и покоряване пред Волята на Отца. Така в моя живот "осемхилядниците" не закъсняха. И Исус с огромна Милост, Благост и Любов показа на сърцето ми най-жадуваните и сладки видения. Аз ще се радвам, ако ти вече си бил запознат с тях, защото така ще ти бъде по-лесно да разбереш и посланието на тази книга. Затова нека започна с непосредствените думи, които Господ говори на сърцето ми, за да ме подготви за виденията, описани тук. Ето какво ми каза Той:

"Смири съвършено сърцето си пред Мен и бъди внимателен да видиш и запишеш всичко, което ще ти покажа. Защото Аз скоро ще дойда в Славата Си, за да взема при Себе Си всички, които са участвали в Обновлението. Тогава Моите ще царуват с Мен хиляда години. А след хилядата години Отец Ми ще прекрати всичко старо, за да се явят новото Небе и новата Земя. Едни от вас ще отидат на новото Небе, други - на новата Земя, а трети - във външната тъмнина, където е огненото езеро, което гори с жупел.

В тази книга Аз ще ти дам да видиш новото Небе и новата Земя, както и духовен поглед върху всички Белези на Обновлението, които вие днес трябва да изработите в сърцата си. А след като те разведа из новото Небе и новата Земя ще ти дам да видиш и огненото езеро, което е във външната тъмнина.

Блажени онези, които искат да чуят Гласа Ми и приемат Моите насърчителни и изобличителни думи в тези видения и пророчества. Защото такива наистина ще покажат в Дух и Истина, че този свят не е техният дом, но сърцата им пребъдват с Мен в небесните места..."

След последните Си думи Господ простря ръката Си към главата ми и от докосването Му духът ми се издигна в Светлите селения на Святия Дух. Всичко, което Исус ми показа там, аз видях и записах в тази книга. За да бъде укрепено и насърчено сърцето ти с една нова надежда, която идва от

Вечността, за да те заведе във Вечността. Тръгни по пътеката към тази надежда, за да събереш всичките Белези на Обновлението и сърцето ти да ликува и тържествува в изпълнението на апостолските думи:

“За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, [всичко] стана ново...”⁴

Амин и Амин!

---

⁴ (II Коринтяни 5:17)

1. ВИДЕНИЯТА С БЕЛЕЗИТЕ В НОВОТО НЕБЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не зная с каква духовна храна си поддържал Живота на Исус в сърцето си. Аз не зная кой и как ти е проповядвал Небесното Царство на Исус. Но смея да твърдя, че всички ние сме като слепци. И без мощната ръка на Небесния Пастир ще останем в плен на старото творение и тление. Още повече, когато са мнозина онези, които ръкопляскаат на стари проповеди от стария свят, обещаващи им старо битие.

Не разбираш ли, че времето на всичко това приключва?

И тази противна земна гравитация в думите на мнозина проповедници не е нищо друго, освен измамна мрежа, създадена от дявола, за да задържи земните в земното. Аз никога няма да прибягна до други думи, освен до тези, които излизат от устата на моя Господ и на тези, с които Святият Дух ме вдъхновява при писането на Небесните откровения. Но искам да знаеш, че първо е откровението, визията, впечатлението. Чак след това споделеният опит.

Как ти намираш собственото ми наблюдение, че въпреки изобилието от видения и откровения аз самият се намерих като чужденец сред Небето?

Това наистина действа смиряващо. Защото разбираш колко малко си познавал Господаря си и Неговите пътища. Ето затова те моля от цялото си сърце да не живееш със самочувствието на знаещ и просветен. Защото не аз, но Господ ще те изобличи, че все още си сляп и не си видял всичко. Ето така се чувствах аз до моя Господ в небесните места. Затова Му казах:

“Исусе! Смили се над грешната ми и бунтовна душа! Защото аз живея в пръст и се движа сред пръст. Не намирам, че съм достоен за да ме облечеш с величието на виденията, които ще ми дадеш...”

А Исус, като се усмихна на думите ми, каза:

“Някога Отец Ми се обърна чрез пророка Си и заяви на онези, които търсят Лицето Му:

“Но ти, Израилю, служителю Мой, Якове, когото Аз избрах, потомство на приятеля Мой Авраама. Ти, когото взех от краищата на земята, и повиках от най-далечните ѝ страни, и ти рекох: Ти си

Мой служител, Аз те избрах, и не те отхвърлих. Не бой се, защото Аз съм с тебе; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; ще те укрепя, да! ще ти помогна, да! ще те подпра с праведната Си десница. Ето, всички, които са разгневени на тебе, ще се засрамят и смутят; съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат. Ще потърсиш ония, които се сражават против тебе, и няма да ги намериш; ония, които воюват против тебе, ще станат като нищо, и като че не са били. Защото Аз Господ твоят Бог съм, Който подкрепям десницата ти, и ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна. Не бой се червею Якове, и вие, малцината Израилеви; Аз ще ти помагам, казва Господ, твоят изкупител, Светият Израилев...”⁵

Не сте ли вие днес потомството на Авраам? Не сте ли неговите чеда, които се упражняват в същия образец на вярата, която беше и у него и у вас? Не вървите ли и вие към същия Хълм на Святост и себеотричане, както вървя той? Защо тогава се съмняваш, че съм силен да ви изкупя? И ако Отец Ми промисля за вас новото Небе и новата Земя, то би ли създал Той обиталища, ако няма кой да ги обитава? Би ли извършил Обновление на всичко, ако няма обновени от ръката Му?

Виж първото, което ще ти покажа преди новото Небе. Защото именно това наблюдават днес очите на Отец Ми...”

След думите на Исус пред очите ми се появи видение. То бе толкова смущаващо и шокиращо, че в първия миг извърнах главата си към Господ. Но Исус настоятелно посочи с пръст към видението, като каза:

“Това е Истината, момчето Ми! Тя се приема такава, каквато е!”

Погледнах отново видението. Така видях множества от червеи, които пълзяха по ръба на висока канара. Над канарата небето бе мрачно, тъй че студен и свиреп вятър духаше върху самата нея. И като гледах усилието на вятъра, разбрах, че целта му бе именно тази - да издуха червеите, които пълзяха по канарата. Но тогава забелязах, че всеки от червеите се сви на топка, а тялото му започна да се покрива от пашкул. И твърде скоро очите ми вече наблюдаваха пашкули по самата канара. А Исус ми каза:

---

⁵ (Исайя 41:8-14)

“Ето в такъв пашкул искам да влезете всички вие. Защото само така ще устоите на последните атаки на дявола...”

“А какво е самият пашкул, Господи!”

“Това са вашите вяра, надежда и любов, свързани в пълното отстояване на Моето Учение, тъй че вие сте тленните, а пашкулът - нетленен. Забелязваш ли тогава, че всички на тази канара се облякоха в пашкулите си? Те знаеха, че са тленни, но предпочетоха Господ да вижда в тях нетленното. Те знаеха, че са смъртни, но поискаха Аз да видя в тях безсмъртното. Спомни си тогава какво ви писа Моят Апостол Павел за тленното и нетленното и за смъртното и безсмъртното...”

Дори не беше нужно да отворя бибlijата си, защото Светлината в устните на Исус вече ми изявяваше апостолските думи. Затова казах на Господа:

“Исусе, ето писаното от Апостола Ти:

“Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: “Погълната биде смъртта победоносно”...”⁶

“Виж тогава как ще продължи видението. Защото Аз ще му дам развитие...”

След думите Си Господ се отдалечи от мен. И като застана над самата Канара и вдигна ръцете Си, се извиси към Небето. Само след миг на мястото, където Спасителят се скри от очите ми, се отвори Светла Врата. Тогава - в ослепителна Слава и великолепиe се появи моят Господ. И като протегна ръцете Си надолу, извика:

“Възлезте тука!”

В следващия момент Святият Дух отклони погледа ми от Исус, за да наблюдавам пашкулите по самата канара. Ето, че пашкулите се разтвориха

---

⁶ (I Коринтяни 15:51-54)

и от тях излетяха пеперуди със снежнобели крила. Те полетяха нагоре, към Господ. А самият Небесен вятър на Духа ги издигна твърде бързо до Вратата на Небето. Всъщност, скъпи ми братко, чрез това удивително видение Исус ми разкриваше великата тайна на Обновлението. Тайна, при която мъртвото бива погълнато от Живота, тленното - от нетлението, а смъртното - от безсмъртното. Тогава видението се прекрати и Исус отново беше до мен, като ми казваше:

“Във всеки от вас живее Моето божествено зачатие, което Святият Дух е родил в сърцата ви. Сега важното за вас е да устоите в пашкула и никак да не се откривате за ледения вятър на Злото. Защото, ето, той скоро ще се прекрати и Аз ще протегна ръце от Небето, за да прибера Моите Небесни братя и сестри, които всякога са се опазвали, за да вършат дела, чисти като Моите.

Виж тогава Новото Небе, из чиито обиталища сега ще те разведа, за да видиш Белезите на Небесните хора. Защото Отец Ми създаде това отечество за всички, които Ме любят и всякога вършат Неговата Воля...”

След последните Му думи усетих необикновено силен тласък, а духът ми излетя нагоре като снаряд. И само след един много кратък миг се намерих сред великолепието и красотата на новото Небе. Поради специфичното изявяване на самите видения аз получих и подтик от Святия Дух да ги обособя като отделни глави. Затова ще продължа с първата от тях.

2. НОВИЯТ НЕБЕСЕН ЧОВЕК - ПОКЛОННИК НА БОГА

Ето първата прекрасна картина, която се разкри пред очите ми. Аз виждах стотици хиляди Небесни човеци, облечени в бели мантии, които бяха коленичили пред Тронната Зала на Всемогъщия Отец. Главите на поклонниците бяха обърнати с погледи надолу, към самата повърхност, която беше излята от нежен планински кристал. Самите поклонници бяха толкова единомислени и съвършено съединени в Духа на Отца, щото сякаш, че говореше един човек с множество гласове. Устните на Небесните човеци изговаряха думите на молитва, която гласеше:

“Достоен Си, Господи наш и Боже наш, да приемеш, слава, почит и сила; защото Ти Си създал всичко, и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено...”⁷

Гледайки всичко в самото видение и аз самият понечих да коленича сред поклонниците на Отца. Но Исус вдигна ръката Си, като ми каза:

“Ти непременно ще се поклониш на Моя Отец. Защото няма никой, който да е влязъл в Тронната Зала и да не е изпълнен с преклонение пред Бога. Но Аз искам твоето преклонение да бъде лишено от всякакво чувство на ритуал. Защото тази е разликата между земните и Небесните човеци. За земните поклонението е ритуал, а за Небесните – животворяща нужда и постоянен копнеж.

Виж нуждата и копнежа! Виж защо всички Мои братя искрено обичат Моя Отец и Му се покланят...”

След думите на Исус с очите на сърцето ми стана чудо. Защото те прогледнаха и видяха невидимото в самото поклонение. Понеже аз вече виждах огнените нозе на Отца, стъпили над цялото пространство на Тронната Зала. Тогавя забелязах, че всеки от поклонниците бе коленичил пред Бога именно за това - да почувства огъня от нозете на Отца. И колкото повече Небесните поклонници стояха в присъствието на Отческите нозе, толкова повече самият огън на Отца се разгаряше в сърцата им. И аз, изцяло пленен от онова, което виждат очите ми, дочух Гласа на Исус, Който ми казваше:

---

⁷ (Откровение 4:11)

“Аз съм Пътят, и Истината, и Животът. И за да вървиш по Този Път са ти нужни нозете на Онзи, Който Ме е пратил. Понеже Той е, Който чрез Духа Си научава праведните на Собствените Си пътища. Сега разбираш ли, момчето Ми, че Отец Ми иска поклонници в Дух и Истина, за да паднат пред нозете Му и да пламне в сърцето им онзи огън, който всякога ще им показва пътищата към Дома на Отца. И ето това е поклонението - да целунеш със Свята изповед и смирено сърце Съвършено чистите нозе на Създателя си! Именно тогава - с поклонението и любовта в сърцето ти - нозете на Отец Ми ще станат и твои нозе...”

След думите на моя Господ аз няхах по-силна жажда и желание от това, да целуна с устните си нозете на Отца. Затова паднах на коленете си. И като наведох главата си към Святия огън, който гореше над нежния планински кристал, тихо казах думите на псалом:

“Направи ме, Господи, да позная пътищата Ти, научи ме на пътеките Си. Води ме в истината Си и учи ме; защото Ти си Бог на Спасението ми; Тебе чакам цял ден. Помни, Господи, благите Си милости и милосърдията Си защото са от века. Недей помни греховете на младостта ми, нито престъпленията ми; помни ме, Господи, според милосърдието Си и заради благостта Си. Господ е благ и праведен, затова ще научи грешните на пътя Си. Ще води кротките с правда, и ще научи кротките на пътя Си. Всичките пътеки на Господа са милосърдие и вярност към ония, които пазят завета Му и изявлението Му...”⁸

Така усетих как самият огън от нозете на Отца влезе в духа ми и го запали. А след това и собствените ми нозе пламнаха от допира на Божията Любов, а аз с огромно възмущение казах на Исус:

“Господи мой! Какво е това блаженство? Каква е тази най-превъзходна пълнота, която получих? Та аз никога не съм бил докосван така от Огъня на Отца. А за моите братя и сестри дори не знам...”

Исус се усмихна на думите ми и каза:

---

⁸ (Псалом 25:4-10)

“Ти никога не бе докосван така, защото никога в поклонението не си търсил да целунеш с искрена молитва нозете на Отца Ми.

Но ето, казвам ви:

Първият белег на небесните човеци е Духът на Поклонението!

С този белег вие всякога ще укрепвате нозете си, за да вървите в Господните пътища! А ако някой не върви в господните пътища, то такъв никога не се е покланял на Отец Ми в Дух и Истина, нито е бил посочен, за да има достъп сред чедата на Божието благоволение!”

След тези думи Исус се обърна към мен и докосна гърба ми с ръката Си, като каза:

“А сега нека те заведе на следващото видение. Защото там, където е Поклонението, непременно идва и Хвалението...”

3. НОВИЯТ НЕБЕСЕН ЧОВЕК - ХВАЛИТЕЛ НА БОГА

Братко мой! Едва ли мога със земни думи да пресъздам Небесни реалности. Но смело мога да потвърдя, че блаженството на Небесния човек превишава многократно което и да е състояние на земния човек. Защото, оковани от затвора на себичната и смъртна плът, ние все още не знаем какво е духът ни да пие от великата свобода на Небесните чеда. То е все едно да сравниш червея с птица. Той има своята среда. Тя също. Той пълзи и си проправя път сред недружелюбна и корава пръст. А тя - само да разпери криле и вече е горе – освободена от съпротивата на пръстта.

Ето приблизително такава е разликата, братко мой! Защото колкото пръстта е по-плътна от въздуха, толкова затворът е по-голям. Но аз имам за теб прекрасна новина. И тя е, че вътре в теб живее една птичка и Исус вижда нейния порив. И не само, че го вижда, но съвсем скоро ще строши затвора на плътта, за да извика птичката при Себе Си и да ѝ даде най-прекрасното, най-вълнуващото и най-освобождаващо битие.

Битието на Небесния човек!

В това битие има нещо, което без водителство и мъдрост от Исус човек не може да опише и пресъздаде. И това нещо е Хвалението на Небесните човеци.

Аз отново бях във видение, което ми даваше Господ. И в това видение очите ми виждаха стотици хиляди танцуващи и пеещи човеци. Те пееха някаква бърза песен, а със самото ѝ изпълнение около хвалителите беше слязъл Духът на хвалението. Той приличаше на постоянно гонещи се цветове на Дъгата, които преливаха един в друг. Докато се чудех какво общо имат цветовете с хвалението, Исус се приближи към мен, като ми каза:

“Аз зная, че ти никога не си виждал така ясно Небесно хваление. Затова искам да ти го обясня. Забелязваш ли цветовете на Дъгата, които изявяват и Самия Дух на хвалението?”

“Да, Исусе! Всичко това е чудно и прекрасно, но аз не мога да си го обясня и не зная как да свържа цветовете с музиката...”

А Исус се усмихна и продължи:

“Знай тогава от твоя Господ, че в хвалението са положени цветовете на Живота. И самото хваление е затова - за да придаде на Живота цвят...”

Все още не разбирах чудните думи от устата на Исус. Но Той продължи да ми говори, като казваше:

“Представи си един свят от светлина и тъмнина. И Светлината е Божия, а тъмнината - на дявола. Представи си още един свят от бяло и черно. И бялото е Божие, а черното - на дявола.

Би ли живял в такъв свят? Би ли живял в свят без цветове, който има само светлина или само тъмнина, само бяло или само черно?”

“Господи, бих живял в света на Светлината и бялото. Но от всичко, което Ти ми показваш на новото Небе, аз виждам, че тук е празник от всички цветове на Дъгата. И това ме кара да мисля, че е във Волята на Отца да придаде на Живота цвят. В противен случай животът би бил скучен...”

“Именно скучен, Стефане! А какво правят хората, когато искат да избягат от скуката? Не търсят ли разнообразие? Не търсят ли нещо красиво за очите си или щастливо за душите си?”

“Да, Исусе! Така постъпват. И аз съм убеден, че именно богатото разнообразие на творението от цветове и багри влияе на душите ни...”

“Точно така, момчето Ми. Но Аз нека отново те върна на Хвалението. Защото именно в него Отец Ми е събрал цветовете на Вечния Живот. Затова наблюдавай какво ще се случи при самото Хваление и как самите цветове ще стигнат до Престола на Отца...”

Така аз отново се върнах към видението, за да наблюдавам Небесното Хваление. То все така продължаваше с някаква бърза песен, която караше хвалителите да танцуват. Но ето, че Духът на Хвалението тръгна към Престола на Отца, а тогава самото Хваление се промени в друга, по-бавна песен. И колкото повече хвалителите се приближаваха към Тронната Зала на Бога, толкова по-бавно и плавно цветовете на Дъгата преливаха един в друг. Накрая, когато цялото множество от хвалители вече влизаше в Залата на Бог Отец, стана така, че цветовете на Дъгата мигновено се

превърнаха в ослепителна Светлина, която прегърна цялото множество. И ушите ми чуха най-чудната Небесна симфония, която някога бях слушал. Музиката на тази симфония караше духът на слушащия да се слее с Духа на Бога и да потърси най-вътрешното на Сърцето Му. В тази симфония си даваха среща тържеството и Любовта, мирът и радостта, насладата и красотата. А Исус, като наблюдаваше онемялото ми сърце, тихо каза:

“Сега разбра ли видението? Сега разбра ли, че Отец Ми е Вечна Светлина? А една Вечна Светлина, която люби всички, които е осветила, непременно ще им даде пътища към Себе Си. Тя ще се смили над сътворените и ще им даде цветовете на Живота. А когато в Любов към Отца вие съберете цветовете на Живота и ги изявите с Духа на Небесното Хваление, то тогава Святият Дух, Който създава Дъгата, ще приеме цветовете и отново ще ги превърне във Вечна Светлина. За да се слави и хвали от всичко и всички Онзи, Който изпълва всичко във всички. И ето, казвам ви:

Да хвалиш Бога ще рече да събереш всички цветове на Живота, който Той ти е дал! И като ги отдадеш на Святия Дух с радост в сърцето си, да се извисиш към Вечната Светлина!

И ето затова, момчето Ми, Божиите думи са светли, а Божието Хваление - цветно...”

“А как да разбере, Господи, другото знамение при това Хваление? Защото докато бяха далеч от Тронната Зала хвалителите пееха бърза песен и танцуваха. А колкото повече приближаваха до Престола, толкова и песента ставаше по-бавна...”

Исус се разсмя със сладък Глас. А после каза:

“Има ли дете, което да не обича Баща си? Има ли дете, което като види Баща си отдалеч, да не се затича към Него? Така, докато е далеч, то тича бързо, за да Го прегърне. Но колкото повече детето приближава до Баща си, толкова и крачките на нозете му стават по-бавни. А накрая, когато е в прегръдките на Баща си, детето вече не тича. То просто се радва и сърчицето му се разтапя, понеже вече е усетило нежното докосване от Бащините ръце. И ето така Моите

винаги знаят с какво Хваление се пробиват облаците на нечестието или с какво Хваление се притихва в прегръдката на Отец.

Затова казвам на всички ви:

Вторият белег на новият небесен човек е Хвалението!

С този белег вие всякога ще имате достъп до Престола на Отца Ми и ще бъдете блажени да се радвате във всички цветове на Вечния Живот!

А сега нека да те заведе нататък. За да видиш следващото видение. Защото там, където има Поклонение и Хваление, там ще има и Свещенослужение...”

4. НОВИЯТ НЕБЕСЕН ЧОВЕК – СВЕЩЕНОСЛУЖИТЕЛ НА БОГА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да знаеш, че от виденията, които Господ ми даваше за написването на тази книга, аз усещах как духът ми все повече и повече се отдалечаваше от всичко, свързано със старото битие и със сегашното творение. Нещо повече - усетих в сърцето си такъв копнеж по новото Небе и неговите обитатели, че никак не исках виденията от Господ да свършват. А Той, като гледаше пламналите мисли в сърцето ми, каза:

“Зная, че си влюбен в онова, което ти показвам. Но Аз искам от всички ви да разберете, че новият небесен човек е не просто такъв, който на земята е поярвал в Името Ми. Новият Небесен човек е свързан завинаги с Живота на Моя Бог и Отец. Той е позволил на Святия Дух да го изпълни докрай, тъй че скинията на Бог е станала лично негова. Спомни си какво е видял Моят Апостол Йоан и как го е записал:

“И чух силен Глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, техен Бог, ще бъде с тях. Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина. И Седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни...”⁹

А сега Ми кажи какво ще да рече това, че скинията на Моя Отец е с човеците? Не е ли именно това, за което ти говорех? Не е ли това, че Духът на Бога изпълва Небесните човеци така, както и Небесните човеци изпълват Духа на Бога?

Ето затова и виденията в новото Небе, които давам на сърцето ти, са именно за онези, които са изпълнени от Божия Дух и самите те изпълват Духа на Бога...”

---

⁹ (Откровение 21:3-5)

“Исусе, а как да разбере какви са хората, които живеят на новата Земя?”

“Разбирай ги така, че те са имали в зачатък божественото естество, но не са били докрай изпълнени с Божия Дух. И именно затова Отец Ми им е приготвил място, където да достигнат до съвършенството и пълнотата. Но това Аз ще ти разкрия по-нататък в тази книга. А сега нека ти покажа как изглежда Небесният човек като свещенослужител...”

След последните думи на Господа пред очите ми се разкри удивителна гледка. Защото виждах Божии служители в блестящи дрехи, които излъчваха от себе си власт, мощ и авторитет. Те носеха на главите си златни корони, като едни от тях държаха в ръцете си жезли, а други - мечове. Това искрено ме учуди и аз, като ги посочих с ръка, попитах Господа:

“Исусе! Защо служителите видимо се различават един от друг? Понеже виждам, че на едни е дадено да носят в ръцете си жезли, а на други - да носят мечове...”

А Исус отговори:

“Забележи добре тези Божии избраници и знай, че това са свещенослужителите на Отец Ми от векове и за векове. А колкото до това, че едните държат в ръцете си жезъл, а другите - меч, то тези с жезлите са Божиите съдии, а другите с мечовете - Божиите законодатели...”

“А как да разбирам длъжността и ролята на съдиите и законодателите, Господи? Та нали след Твоето Пришествие идва Милениумът, а след него - Обновлението на всичко? За какво свещенослужение ще става дума тогава?”

Исус се усмихна на въпросите ми. А след това, като посочи отново към свещенослужителите, каза:

“Отец Ми създава ново Небе и нова Земя. И освен, че е силен да ги създаде, Той заяви чрез пророка Си Исая, като каза:

“Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат наум. Но вие веселете се

и радвайте се винаги в онова, което създавам; защото, ето, създавам Ерусалим за радост, и людете му за веселие..."¹⁰

Как мислиш тогава? Ако предишните неща няма никак да се спомнят, нито ще дойдат наум, то няма ли за новото Небе и новата Земя Бог да даде на човеците и ново знание за Себе Си? Не заявих ли и Аз в Откровението, че на онези, които победят, ще им дам да познаят и Моето ново Име?

И ако всичко старо се прекратява, за да даде път на всичко ново, то всички вие ще трябва да бъдете научени на новото битие. И ако в старото битие очите са гледали, за да запомнят образите, а ушите са слушали, за да запомнят гласовете и звуците, то не каза ли Апостолът Ми Павел, че:

"Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любя..."¹¹

Сега разбираш ли, че тези свещенослужители на Отец Ми служат за една нова изява на Бога, която око не е виждало, ухо не е чувало и на човешко сърце не е дохождало?

Ако Аз се изяхих всред вас като Човешкият Син, то очите Ме видяха, ушите Ме чуха и станах познат на човешките сърца. Но ето, че новото Небе и новата Земя ще ви донесат и нови откровения от Сърцето на Отца Ми. Защото никой от вас не Го познава дотолкова, щото да каже, че Го е познал.

Но ето, сега явно говоря на братята и сестрите Си и им казвам, че всичко старо ще се прекрати и ще отmine. Единственото, което ще премине от сегашните небе и земя в новото творение на Отца, е Божията Любов, която никога не отпада. Колкото до Истината на Бога, то именно съдиите и законодателите на новото Небе ще бъдат облечени с власт и сила от Отец Ми, за да възвестяват Божията Правда, както на Небето, така и на земята. И жезълът на съдиите ще възвестява Божията Святост на новата Земя, а мечът на законодателите ще възвестява Божията Святост на новото Небе..."

---

¹⁰ (Исайя 65:17-18)

¹¹ (I Коринтяни 2:9)

Думите на моя Господ бяха твърде дълбоки, че не можех да ги проумея напълно. Затова отново Го попитах:

“Господи, та нали на новото Небе и на новата Земя няма да има грях и зло? Защо тогава ще са нужни свещенослужители с мечове в ръцете си?”

А Исус отговори:

“Това няма да са мечове, които да поразяват. Това ще са остри лъчи от Божествена светлина, която ще докосва сърцата и ще ги пълни с още по-превъзходно и прекрасно познаване на Божието Сърце. Защото Сърцето на Отец Ми е дълбоко като бездната и високо, като неизследимото Небе. И Вечният Живот, който Аз ви обещах, ще е живот на вечно приближаване и изпълване с тайните на Моя Бог и Отец, с новата и все още невкусвана Манна на Обновлението. Именно това ви обещах Аз. И разумните непременно ще си спомнят думите Ми:

“Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите: На тогова, който победи, ще дам от скритата манна...”¹²

Гледайки на свещенослужителите в това видение, ти вече знаеш, че именно те са посочените и избраните от Божието Сърце, на които се пада вечният дал от Небесното Свещенство. А сега нека ти покажа последната най-прекрасна изява на небесните човеци. Изявата на Божия Образ, който е в тях...”

---

¹² (Откровение 2:17)

5. НОВИЯТ НЕБЕСЕН ЧОВЕК - ИЗЯВИТЕЛ НА БОГА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ето че стигам до кулминацията на небесните видения, които ми даваше моят Господ Исус. Защото Той в Благостта и Милостта Си ми даде да прозра и проумея, че в новото Небе, което Отец създава, границата между Творение и Творец ще е съвършено заличена. Защото Творецът ще изпълни цялото творение с Духа Си, а творението - само по себе си - ще изпълва Твореца. Аз нямаше да разбера всичко това, ако пред очите на сърцето ми Господ не яви онази прекрасна картина, за която ще говоря сега. Защото очите ми вече виждаха Хълма Сион, облян от Небесна Светлина. В самата Светлина аз виждах облаци, които не бяха като земните. Напротив - това бяха множества от небесни човеци, които бяха издигнати от Славата на Бога. А тогава Исус ми каза:

“Сега искам да те приближа до тези облаци, за да видиш що ще рече изявители на Бога и Божия Образ...”

След думите си Господ ме хвана през кръста и така двамата с Него се приближихме до самите множества. А от човеците ме лъхна толкова тежко помазание и Божие присъствие, че без всякакво съмнение вече знаех, че те са избраниците на Всемогъщия, които свидетелстват на Неговия Образ. Така, с още по-голямо възмущение и възбуда аз започнах да наблюдавам лицата на Божиите свидетели. А с мен стана нещо чудно. Защото колкото повече гледах на лицата, толкова повече усещах, че те се издигат нагоре, въпреки, че видимо облакът си стоеше над самия хълм без да помръдва. Разбираш ли братко, че самото излъчване на лицата бе издигане, издигане и отново издигане. Едно вътрешно движение в самия образ го правеше да се издига нагоре, въпреки, че небесните човеци все така стояха в облака на Божията Слава. Така разбрах, че тези човеци бяха определени завинаги да бъдат изявители на Божия Образ. За онзи, който ги гледа, не оставаше друго, освен да регистрира, че те наистина биваха издигани далече по-горе. Затова, като се обърнах към Господ Исус, казах Му:

“Исусе, за първи път виждам такова нещо. Тези човеци в облака уж, че стоят неподвижни, а лицата им се издигат и издигат нагоре. И всеки от

тях пребъдва от Слава в Слава в Господния Дух. Но как да си обясня това постоянно издигане в лицата им? Как да си обясня това, че образите им са като бягаща нагоре Светлина?”

Слушайки въпросите ми Господ се усмихна. А после каза:

“Разбирай го така, че на изявителите на Господния Дух е дадено да пребъдват в Облака на Божията Слава. И ако Отец е поставил Името на твоя Господ далече по-горе от всяко началство и власт, всяка сила и господство, то с Мен далече по-горе ще пребъдват и посочените да бъдат изявители на Божия Образ. Спомни си как Аз на земята заявявах на фарисеите:

“Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят...” ¹³

Как мислиш тогава? Ако някога човеците гледаха Лицето на своя Господ, то нима не разбираха, че това лице не е от техния свят? Нима не разбираха, че наистина Онзи, Който е слязъл между тях, е от онези, които са горе? И ако несъмнено Аз дори и на земята винаги пребъдвах горе, то има ли защо още да се чудиш, че всеки от тези Божии избрани, ще има върху лицето си същия печат от Отеческо благоволение? И не се ли чудеше така и Апостолът Ми Филип, който настоятелно Ми се молеше като казваше:

“Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е...”

Какво му отговорих тогава? Какви думи му казах?”

“Исусе, Ти заяви на апостола Си, като му каза:

“Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца? Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела. Вярвайте Ме, че Аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите дела...” ¹⁴

“Какво ще рече “Пребъдващия в Мене Отец”? В кого пребъдва Отец Ми? И как пребъдва? Ако ти виждаш Божиите избрани в този

---

¹³ (Йоан 8:23)

¹⁴ (Йоан 14:9-11)

облак на Славата, то помисли защо именно облакът е символът на пребъдването?”

“Господи, облакът е винаги горе! Той винаги е в небесните места и плува над лицето на земята. Ето защо е напълно нормално и Ти Самият, макар и да Си ходил по лицето на земята, да Си оставал все така високо в небесните места...”

“А кой пребъдва високо в небесните места? Не е ли оня, в чието сърце гори пламенна любов към Отца Ми? Не е ли оня, в чийто извор са бликнали живите води на Духа? Ако живите води на Духа се смесят с пламъка на Любовта, то няма ли те да се издигнат нагоре, като пара? И ако земните облаци плуват по границите на вашето небе, то няма ли облакът от Божиите свидетели да плува по границите на Божието Небе?”

Но ето, казвам ви и ти запиши това на книга, за да го предадеш на братята и сестрите Ми:

Да се издигнеш до облака на Божията Слава ще рече да любиш Бога с онази Любов, с която Той те е възлюбил! Защото с каквато сила Любовта Божия слезе до дълбочините на земята, с такава сила Любовта Божия издига до висините на небесата!

А сега виж как изглеждат днес човеците, които имат собствените си води, но нямат от водите и Огъня на Святия Дух...”

След тези думи моят Господ направи така, щото пред очите ми се яви друго видение. Аз гледах към земята и виждах водите на земните човеци. Те нямаха Божия Огън. Всред тях плуваха милиони демони, които обръщаха водите накъдето си искат. Така земните човеци ставаха единомислени в беззаконията и греховете си. Водите на техните духовни естества не търсеха високото на Небето, но дълбокото на земята. Грехът и бунтът бяха толкова големи, щото държаха със силата на огромна гравитация водите на земните човеци. А Исус отново ме запита:

“На какво ти приличат тези води?”

“Господи, те приличат на огромно и развълнувано море, което изпълва дълбочините на земята...”

“Виж тогава това море и го сравни с Облака на Божията Слава и Святост. И така ти ще разбереш, че колкото Облакът плува по-горе, толкова морето на човешкия грях и бунт слиза по-долу...”

Погледнах на самото море във видението и разбрах, че думите на Спасителя наистина бяха възможно най-точните. Затова Му казах:

“Господи, това е страшно. Защото без Теб никой не може да се измъкне от това море. То просто събира в себе си съдбите на всички земни човеци, тъй че поробените им духове всякога плуват в него и водите им се вливат в него, без да могат да се измъкнат...”

А Исус добави:

“Кажки на братята и сестрите Ми, че е останало още много малко. Толкова малко, че огненото езеро скоро ще погълне морето на нечестивите. И в новото творение, след Обновлението на всичко, няма да остане и капчица от това море на нечестиво съгласие между хора и демони. Затова нека всички прочетат какво е записал Апостолът Ми Йоан в “Откровението”. Нека всички осмислят що ще рекат думите:

“И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече...” ¹⁵

А когато вече няма море, то какво идва след морето?”

Нямаше нужда да мисля дълго над въпроса на Исус, защото отговорът вече се беше родил в устата ми. Затова Му казах:

“Господи, след Обновлението на всичко няма море, защото е останал само Облакът на Божията Слава. Този Облак е именно Небесният Ерусалим, който слиза от Небето, за да бъдат верни следващите думи на Апостол Йоан:

“Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си. И чух силен Глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, техен Бог, ще бъде с тях. Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина...” ¹⁶

---

¹⁵ (Откровение 21:1)

¹⁶ (Откровение 21:2-4)

В следващия миг Гласът на Исус стана необикновено развълнуван. Тогава Той ми каза:

“Ето, първото вече преминава. Светът и онези, които живеят в него, ще изчезнат, сякаш, че никога не са били. И онези, които всякога са любили морето, вместо Небето, ще отидат във външната тъмнина при рода на вечно проклетите и отлъчените. Там, където са търговците, кариеристите, лицемерите, хулителите. Там където са злоните, непростителните, коварните, извратените. Там, където са всички, в които е живял духът на отрицанието и разрушението.

Прочее, какви трябва да бъдете вие в своето свято живеене и обхода, та да се издигнете над морето? Какви трябва да бъдете вие, та Облакът вътре във вас всякога да ви издига нагоре и да търси онова, което е във висините на Сион? Какви трябва да бъдете в своето благочестие, та скинията на Отец Ми всякога да бъде с вас и вие с нея? Не споделиха ли Апостолите и с вас, че вие всякога сте наблюдавани от облак от свидетели? И какво повече да искам от вас, освен и вие самите да станете част от този облак?

Тогава непременно ще бъдете изявители на Божия Образ и всеки, който ви погледне, ще разбере, че не сте от света, нито имате нещо общо със света.

Колкото до онези, които си сложиха маски на религиозно благочестие, за да скрият неспирната похот, с която търсят света и всичко, що е в света, то от Мене знайте, че те са били посочени отдавна на това беззаконие. На тях не принадлежат нито новото Небе, нито новата Земя. Защото новите ще наследят новото, понеже са участвали в Обновлението и са се подвизавали като нови създания. Но никой от старите няма да пребъде в новото. Защото са останали под властта на старото творение, за да приемат и сетнината му. А сега нека да те заведе, за да видиш с очите си и новата Земя. Защото на нея ще живеят благословените от Отца Ми. Тези, на които сам Той ще даде прекрасен дял от радост и веселие, тържество и дръзновение...”

След последните думи на моя Господ виденията с Облака на Божията Слава и с морето на нечестивите се прекратиха. А аз седнах да запиша пречудните думи на моя Господ. И сега се моля да се намериш в тях, да пребъдваш в тях, да се осветиш в тях, тъй че когато Отец прекрати всичко старо, да се намериш сред новите Му създания, пълен с Неговата Любов и Святост. Амин и Амин!

6. НЕБЕТО Е ОТВОРЕНО ЗА ТЕБ!

Братко мой! Верни ми приятелю!

След малко ти ще затвориш тази книжка и дълбоко в сърцето ти ще останат повече отговори и по-малко въпроси. Аз се моля на Исус да те докосне с Неговите думи и да преобрази душата ти. Защото въпреки многото неща, от които се нуждаят душите ни и телата ни, има едно нещо, което ни е най-нужно. И това е Обновлението! Това е категоричното и съдбоносно събличане на стария човек, който тлее по измамливите страсти и обличането в новия човек, който е създаден по Образа на Бога.

Някога, в Ранната Христова Църква, първите Христови последователи разбираха прекрасно колко е важно Обновлението. Павел дори ни написа, че **“старото премина, ето, всичко стана ново”**.

Аз вярвам, че този неуморен Божий служител имаше основания да заяви думите си. Аз вярвам, че очите му наистина са видели приживе великата сила на Преображението и Обновлението, действаща в Божиите чеда.

Но какво да кажем за това последно време и поколението, което се роди в него? Как да съпоставим древните християни и днешните такива?

Истината е братко мой, че някога светът беше твърде противен. Това беше свят на робство, на безчестие и на поругаване на правдата. В онази древност Божиите чеда не се питаха дали да се отрекат от проклетия свят или да останат в него. Те даваха всичко в ръката на Господ като тръгваха по трънливия път на доброто войнстване на вярата.

А как е днес? Все още ли светът е толкова противен? Не стана ли измамата на дявола толкова голяма, щото светът вече не гони християните, а всячески ги приласкава и иска да ги погълне?

Да, братко мой! Точно това се случи! Този дяволски свят, разбрал, че му е останало съвсем малко, смени тактиката. И като сложи най-изкусителния грим от просперитет, кариера и хуманизъм, застана пред Църквата и ѝ предложи брак по сметка. Тогава старите църковни създания станаха още по-стари. Защото в сърцата им вече нямаше място за Исус и раните Му, за Пътя Му и делата Му. Старите църковни създания до такава

степен се отдадох на блудство и сладострастие, че светският дух започна да прояжда сърцата им и гнилотата започна да вони надалеч.

Ето срещу такива прокажени ме изправи Исус. И като ми даде Меча на Пророческия Дух, заповяда ми да го насоча против брачното ложе на света и църквите.

Трябва ли да ти казвам, че на никой не е дадено да отнема чужда невяста? Трябва ли да ти казвам, че ако Бог съчета отстъпилата църква със самия дявол, то никой няма да ги раздели? Трябва ли да ти казвам защо светската църква отхвърли книгите и служението ми, сякаш, че бяха думи на човек, а не радикалния Глас на Исус? Трябва ли да ти най-сетне да ти казвам, че помрачението е толкова тотално, че прокажените не просто че не страдат от проказата, но никак не искат да се изцелят? Те отдавна са счели проказата за най-светъл и чист висон на благовестието. Търговците са решили, че Исус е търговец. Теолозите - че Исус е теолог. Наемниците - че Исус е наемник. Чародеите - че Исус е чародей. И най-сетне - старото прокажено творение реши, че каквото творението - такъв и Творецът!

Но Бог ли създаде тази помия? Бог ли създаде тези гнили сърца, пълни с червеите на човешката и демонична заблуда?

Не, братко мой! Бог никога не е създавал това зло!

Защото Словото Му изрично казва, че:

“Бог направи човека праведен, но те (нечестивите) намериха много измишления...”¹⁷

А сега нека ти кажа, че нашият Спасител отдавна е видял с колко много измишления старият човек ще бяга от Спасението. Но въпреки това Господ е зачел богатата Си Благост и Милост. Защото днес Той ни е дал отворено Небе. Защото днес Той е изпратил слугите Си пророците. Защото днес ще се изпълнят пророческите Му думи, които гласят:

“А казвам ви наистина, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца, и настана голям глад по цялата земя; а нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта Сидонска. Тъй

---

¹⁷ (Екlesiаст 7:29)

също много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман...” ¹⁸

Можеш ли, братко мой, да видиш, че днес Небето е отворено за сириецата Нееман? Не беше ли той прокажен, както мнозина днес са прокажени? И не прати ли Отец пророка Си към него, както днес го изпраща към мнозина?

Ето тук се спри и разбери, че ако и мнозината да са пълни със светската проказа, пак между тях няма да има мнозина като Нееман. Защото да бъдеш Нееман в това време ще рече да заплюеш религиозната си гордост и седем пъти да се потопиш в очистващите води на Божия Пророчески Дух. Защото да бъдеш Нееман в това време ще рече да заплюеш уважението на старите си “приятели” и да понесеш поругание поради покаяното си сърце. Защото да бъдеш Нееман в това време ще рече да вдигнеш очите си нагоре и да видиш, че Исус ти дава отвореното Си Небе. И вместо да хулиш и да роптаеш като другите, търсец причина против Божиите пророци, да влезеш в придошлия Йордан и да изживееш наяве великата Сила на Обновлението. Сила, за която Словото свидетелства, като каза за Нееман:

“А слугите му се приближиха та му говориха, казвайки: Татко мой, ако ти беше заръчал пророкът нещо голямо, не би ли го извършил? Колко повече, прочее, като ти казва! Окъпи се и очисти се! Тогава той слезе та се потопи седем пъти в Йордан, според думите на Божия човек; и месата му се обновиха, като месата на малко дете, и очисти се...” ¹⁹

Ето така днес не аз, но Господ, Комуто служа, посочва с ръката Си към всички, като пита:

“Ако ви бях заръчал чрез пророка Си нещо голямо, не бихте ли го извършили? Колко повече, когато днес ви казвам:

Окъпете се и очистете се!

Защото сърцата ви са пълни с лицемерие и гордост!

Защото старото във вас е повече от новото!

---

¹⁸ (Лука 4:25-27)

¹⁹ (IV Царе 5:13-14)

Но всеки, който днес послуша Гласа Ми чрез тази книга, ще се спаси. И душата и сърцето му непременно ще се обновят, като на малко дете, и ще се очистят. Защото, ако не се обърнете като дечица, никак няма да влезете в Царството Ми! Но ако бъдете в очите Ми като Моя последен Нееман, то непременно ще преживеете великата Сила на Обновлението!

И ще видите Небето отворено - за чистотата и смирението на сърцата ви! Аз го изговорих! Аз го изрекох!"

ВЕЧНИТЕ БЕЛЕЗИ НА ОБНОВЛЕНИЕТО - II

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз знаая, че верните с нетърпение са очаквали продължението на тази книга и съм сигурен, че са принасяли молитвите си пред нашия Господ и Бог. Защото след написването на първата част на **“Вечните Белези на Обновлението”** Сам Исус ми каза, че ще ме посвети във втората. Но както е писано, не зависи от онзи който иска, но от Този, Който дава. Затова благодаря за Милостта на моя Бог и Спасител. Защото всички ние имаме огромна нужда от Неговите видения, откровения и Съвършено водителство.

Искам да знаеш, че Исус имаше причина да ме подготвя дълго за продължението на тази книга. Тази причина аз разбрах по действието на Святия Дух в сърцето си. Защото Бог искаше от мен да видя как сегашното състояние на света преминава. И самите белези, с които светът започна да рухва и да се разпада, станаха буквално пред очите ми. Затова аз не мога да не реагирам на онова, което Бог допусна да се случи пред очите на всички ни.

Да, братко мой! Защото не е възможно Бог да подготвя нечие сърце във видения с новата Земя и същевременно да не му покаже каква ще е участта на старата...

И до днес стоят пред очите ми печалните картини от рухването на двете най-високи сгради на Световния търговски център в Ню Йорк. Тези сгради, които въплъщаваха успеха и величието на една нация и се издигаха високо над останалите, в един момент рухнаха. Рухнаха така категорично, с такова сгромолясване и грохот, щото за разумните не остава нищо друго, освен да видят във всичко това Божия пръст.

Да, именно Божият пръст! Защото, колкото до светските коментари и интерпретации на трагедията, те винаги са били такива, че светът търси видимите причини. И за едно информационно общество, свикнало с мигновените репортажи на CNN и BBC, трябваше да има приемлива

причина и обяснение на такова нечувано, невиждано и дори немислимо събитие. И ето, че събитието е факт. Двата близнака-небостъргачи, станали олицетворение на най-силната в търговско и икономическо отношение нация, рухнаха пред очите на всичките ѝ жители. И след ударът в "сърцето на Америка" новинарските емисии прокървиха с единствено натрапчивата мисъл и обяснение.

Това е тероризъм! Това е атака на ислямския фундаментализъм срещу устоите на цивилизацията!

Внимава ли в това, което чуват ушите ти и виждат очите ти? Внимава ли в онова, което светът иска да ти натрапи за единствено вярно и истинско?

Защото, колкото до извършителите на атентата, те наистина са ислямски терористи. Но ако се опиташ да видиш нещата от Небето, то тогава ще ти стане ясно, че силата не е в секирата, а в ръката, която я държи. А Бог допусна това зло, понеже има причини против най-тщеславната нация. Защото Евангелието на нашия Господ Исус Христос и до днес стои същото... Там, в страниците на Евангелието, стоят записани думи на нашия Спасител, които духовният човек непременно ще съотнесе към случилото се в Ню Йорк. Затова нека ти припомня думите на моя Господ. Защото след самото събитие в Америка аз бях на молитва пред Него и Го молах да ми даде обяснение на станалото. А Исус, като отговори на молитвата ми и дойде при мен, каза:

"Очите на Моите тепърва ще видят много язви от Божия Гняв. И разумните ще паднат на колене пред Мене. И ще заплачат пред Лицето на Отца Ми. Защото всички до един сте забравили думите Ми. Всички до един сте се отказали да внимавате и така никак не можете да видите, че ако Бог допуска зло, то е, понеже Сърцето Му е било твърде много разгневено против онези, които като блудници Го оставят..."

"А кои думи сме забравили, Исусе? Какво е трябвало да помним?"

Слушайки въпросите ми, Исус отговори:

"Нима не си спомняш какво говорих на човеците, когато Ми предадоха, че Пилат смесил кръвта на много галилеяни с жертвите

им? Не им ли дадох тогава примера със Силоамската кула, която падна върху осемнадесет души, та ги уби на място?”

“Да, Господи! Имаше такъв случай в Евангелието. Тогава Ти предупреди на всеуслишание, като каза:

“Мислите ли, че тия галилеяни са били най-грешни от всичките галилеяни, понеже са пострадали така? Казвам ви, не; но ако се не покаете, всички така ще загинете. Или мислите ли, че ония осемнадесет души, върху които падна Силоамската кула и ги уби, бяха престъпници повече от всички човеци, които живеят в Ерусалим? Казвам ви, не; но ако не се покаете, всички така ще загинете...”²⁰

Докато изявях думите на моя Господ, стана така, че Гласът Му стана твърд и страшен. И Той с огнена строгост и пламък в Гласа Си ми каза:

“Мислиш ли, че онези три хиляди човеци, които умряха при срутването на търговските кули са били най-грешни от всичките човеци, та да загинат така? Мислиш ли, че те са били престъпници повече от онези, които останаха встрани от Божия гняв?

Но ето, устата Господна говори и ви казва, че ако не се покаете, всички така ще загинете. Защото никой от лидерите на църквите в Америка никак не видя, че ако и кулите на световния търговски център да паднаха, то кулите на търговския дух в Храма Ми останаха. И ако алчността и сребролюбието на светските търговци раздразни Лицето на Отца Ми и Той допусна наказанието им и възмездието им, то колко повече Го раздразняват онези, които търгуват със Словото Му, Името Му и Святото Му миро? Не виждат ли разумните, че истинският грях, който остана скрит от очите на Америка, бе именно грехът на последните Пилатовци и техните църкви? Грях, с който те наистина смесиха кръвта на мнозина с жертвите им! Защото когато Аз съм поръсил с кръвта Си мнозина, за да им дам Вечен Живот в Небето, става така, че те смесват кръвта Ми с жертвите, които правят към княза на този свят.

---

²⁰ (Лука 13:2-5)

Да стои ли тогава кръвта Ми смесена с нечистите помисли на търговците в Храма? Да стои ли кръвта Ми върху карьеристи и грабители? Да стои ли кръвта Ми върху човеци-убийци и човеци-разбойници, които с лукавство и хитрост разменят вярата в Мене за вяра в користи и богатства на земята? И да вика ли вярващото сърце "Амин" на лъскавите костюми и златните пръстени на шоу-евангелистите? Да вика ли това сърце "Амин" на проповеди, които го учат, че Бог най-много благоволи в американски стандарти и доктрини? Да пеят ли днес устата "Господи, благослови Америка", когато трябва с плач да извикат:

"Господи, изобличи Америка!"

В американски стандарти и доктрини ли благоволи Моят Отец? Не е ли по-скоро обратното? Не остави ли Той с мълчанието Си да се развият и да се укрепят бурените и плевелите на една човешка себеправедност, която ще остави мнозина във външната тъмнина?

Но ето, предупреждавам ви:

Както рухнаха кулите на световния търговски център, така ще рухнат Вавилонските кули на търговците в Храма! И рухването на последните ще е много по-голямо и страшно, понеже грехът им не е против човешките сърца, но е кървав гвоздей, забит в Сърцето на Праведния и Свят Господ! Защото Господ вашият Бог положи Кръвта Си и Живота Си на Кръст, за да ви даде пример да вършите Неговите дела.

А такива ли са делата Ми, каквито ги препоръчаха уродливите примери на американското тщеславие?

В миг, когато Божието Сърце очакваше от вас да бъдете даващи, а не продаващи, всички се втурнахте да тичате на корист и да бързате на грабеж.

Как не се намери един сред вас, който да извика, че това е зло? Защо Господ трябваше да говори само чрез сърцето на единия Си слуга, когато всички имате самочувствие, че сте Божии слуги, вършещи Божията Воля? Как я вършите вие тази Воля? Или как я вършат търговците, които печелят милиони долари от продаването

на книги, дошли даром от Святия Дух за обща полза, а не за лично обогатяване? Чудно ли ви е тогава, че кулите на търговския дух в църквите са много по-високи и страшни от кулите на световния търговски център? Защото светът ще лежи в лукавия до самия свършек. Но да лежи ли с него и Църквата? Да стават ли търговци и кариеристи онези, на които заповядах да дават даром и да положат живота си за приятелите си? Да пълнят ли портфейлите си с пари от измама и грабеж, когато приютите са пълни с бездомни и скитници спят в кашони по улиците? Да се радвате ли на собствената си праведност, господа бизнесмени, когато дрехите ви са омърсени и от сърцата ви надничат змии и червеи? Чудно ли ви е тогава, че последните Пилатовци наистина са смесили кръвта Ми с жертвите ви? Какво друго да дойде като възмездие от Моя Бог и Отец, освен да разгради безплодните лозници и да ги остави за възмездие от враговете им? Защото и днес, когато Божието Сърце вече не може да търпи мерзостта в Храма, и Божията Милост не може да преброи храчките, летящи срещу нея, Отец Ми отваря Святото Си Слово, за да заяви против съдовете на гнева Си:

“Сега ще пея на любезния си, песен на обичния си за лозето Му. Любезният ми имаше лозе на много тлъсто бърдо. Окопа го и очисти го от камъните, и насади го с отбрана лоза, съгради кула сред него, изкопа още и лин в него; и очакваше сладко грозде, но то роди диво. И сега, ерусалимски жители и Юдови мъже, съдете, моля, между Мене и лозето ми. Що повече бе възможно да се направи за лозето Ми, което не му направих? Защо тогава, докато очаквах да роди сладко грозде, то роди диво? И сега, ето, ще ви кажа какво ще направя на лозето Си; ще махна плета му, и то ще се похаби; ще разбия оградата му и то ще се потъпче; и ще го запустя; не ще да се подреже, нито прекопае, но ще произведе глогове и шипки; ще заповядам още и на облаците да не ваят дъжд на него. Защото лозето на Господа на Силите е Израилевият дом, и Юдовите мъже са садът, който Го зарадва; и Той очакваше от тях правосъдие, но ето кръвопролитие, правда, но ето вопъл. Горко на

ония, които прибавят къща на къща, и събират нива с нива, докато не остане място, и вие си направите да живеете сами всред земята! Господ на Силите ми казва в ушите: Наистина много къщи ще запустеят без жители, даже големи и хубави къщи...”²¹

Ето, предупреждавам ви:

Много църкви ще запустеят без жители. Даже големи и хубави църкви. И наместо с жители от Небесния Ерусалим ще се напълнят с чеда на врачки и рожби на прелюбодейци! Защото, ето, Отец Ми ще вдигне ръката на Милостта Си и неприятелите ще възлязат пред портите на търговците. За да сложат хомот в устата им и верига на нозете им. Понеже вие, търговци, сложихте хомот на Господната уста и верига на Господните нозе. И с каквато мярка сте мерили, с такава Отец Ми ще ви отмери!

Който не приеме тези Мои думи, той никак няма да намери зазоряване в живота си. Защото Господ вашият Бог е Свят Бог. И ако някой сее против Името Му вятър на лукави и извратени думи, непременно ще пожъне буря. Защото бурите все още не са започнали...”

Думите на Исус бяха изречени с такава власт и сила, щото накараха сърцето ми да се смири и аз паднах на лицето си пред моя Спасител, като Му казах:

“Господи, смили се над нас! Нека ръката Ти бъде простряна, за да ни скриеш и опазиш в Благостта Си и Милостта Си...”

А тогава Исус продължи:

“Благост и Милост ще следват онзи, който показва Благост и Милост. Защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери. Но ако някой изнасилва сърцата на бедните и безимотните и никак не иска да дава даром, но се обогатява с пот и кръв на сиромаси, то в Името и Святостта на Отец Ми се заклевам, че Гневът Ми ще преследва такъв до свършека и Аз непременно ще му въздавам с огнени язви и страдания през цялата вечност! Защото няма ни един, който да не плати за мерзостта си да разменя Моя Образ с

---

²¹ (Исайя 5:1-9)

образа на звяра и Моето учение с учението на лъжепророка. Ето затова ви призовавам да последвате пророка Ми във виденията, които сега ще му дам. Понеже, ако ги забавих, то бе, за да се явят делата на Отеческия гняв против онези, които живеят по лицето на земята, а не пребъдват със сърцата си в Небесните места. Защото новата Земя, която Отец Ми създава, не прилича по нищо на тази земя, която е пълна с проклинание и насилство, ужас и грабеж. И ако Апостолът Ми Петър ви предупреди, че този свят е предаден на огън и че огнените стихии ще поядат всичко в него, то колко от вас разбират, че днешното мълчание на Отец Ми е просто натрупване за огън. Защото мнозината са решили, че ще грешат, докато Отец Ми не ги удари и изобличи...

Но ето, заявявам Свети думи от устата Си:

Ако някой иска да бъде ударен от Отец, то нека да приеме изобличението, идещо в Словото на слугите Му пророците! Защото друг удар за Спасение от Отец Ми няма да има! Но ако не приемете призива Ми за покаяние и останете търговци и теолози, като безчинствате в Храма Ми и блудствате със самия дявол, то тогава бойте се и лелекайте за Деня на Божия Гняв! Защото той е твърде страшен и кой е оня, който ще го изтърпи?..."

Скъпи ми братко! Моля те да смириш сърцето си пред въпросите на Исус. Защото очите ти и днес гледат самодоволни физиономии на човеци, които са убедени, че ще издържат на Божия критичен поглед. Но ти по-добре бъди от онези, които плачат за Милост и Благост, като показват Милост и Благост. А колкото до съвършената надежда и упование в сърцето ти, то приеми, че тази книга от Исус е верен знак за теб. Знак, че Божието благоволение ще подари на едни от нас новото Небе, а на други - новата Земя. Но и за двете поколения пътят днес е толкова стеснен, щото да не премине ни един човек, но само Исус, Който би живял в сърцето му. Защото новият Небесен човек непременно ще има в себе си Образа на Исус, Който е на Небето. А новият земен човек непременно ще притежава Образа на Исус, Който живя на земята. Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО ПРЕД ПОРТИТЕ НА НЕБЕСНИЯ ЕРУСАЛИМ

Братко мой, нека сега те въведа във виденията, които Исус разкри на сърцето ми. Зная, че е възможно да си бил изобличен от Исусовите думи в предисловието на тази книга. И дори все още да не можеш да преглътнеш истината за допуснатата от Бога трагедия в Америка. Но защо мнозината от нас винаги имат очи за земната трагедия, а никой не иска да види от колко години църквите в Америка преживяват другата, истински страшна трагедия? Защото, колкото до небостъргачите, американците ще си построят нови. Този път още по-високи от преди. Но дали вече ще имат Силата на Бога, за да построят онова Небесно здание, онзи Свят Храм на Исус, в който царуват нелицемерното братолюбие и чиста вяра?

Ето това е въпросът, който никой не иска да зададе. Затова вярвам и съм убеден, че когато сърцето ти вкуси виденията с новата Земя и ти видиш какви човеци я населяват и живеят там, то тогава непременно ще положиш целия си живот, за да приемеш в сърцето си техните белези - Вечните Белези на Обновлението.

А сега нека те пренесе към първото видение, което Спасителят разкри пред очите ми. Господ докосна духа ми със Силата Си и ето, че само след миг се намерих всред Небесните селения на Святия Дух. Както в предишни видения, така и този път пред мен се разкри Небесният Ерусалим. Аз забелязах, че имаше необикновено оживление и тържество сред Небесните хора. Всички те бяха събрани пред Реката на Живота, която изтичаше от Тронната Зала на Бог Отец. И ето, че Господ, Който стоеше до мен, ми каза:

“Аз не искам да пропускаш нито една подробност от това Свято видение. Защото е видение за далечни дни. За времето, когато Отец Ми вече ще е прекратил съществуването на всичко старо и ще даде на Своите Си новото Небе и новата Земя. Затова нека двамата с теб отидем сред Небесните множества, за да видиш защо е толкова голяма радостта им и толкова тържествени сърцата им...”

След думите Си Исус хвана ръката ми и двамата с Него се приближихме сред множествата от Небесните жители. Те все така стояха пред Реката на Живота, а когато видяха силуета на Господ, запяха с радостни гласове. А Исус, като се усмихваше със светъл поглед и ги прегръщаше и докосваше, се приближи до самата Река на Живота. И като посочи с ръката Си към кристалните й води, ми каза:

“Гледай, Стефане! Защото тези Мои братя неслучайно изпитват такава радост. Те виждат онова, което ти все още не виждаш...”

Докато се опитвах да попитам Исус какво не виждам, Той докосна с ръката Си очите ми. И аз забелязах, че Реката на Живота излизаше навън от портите на Небесния Ерусалим, а в дъното на самата Река на Живота блестеше Божията Дъга, която слизаше в земните места. Това беше твърде удивително за мен, защото не можех да го обясня. Но то бе именно такава. Точно в този момент, докато очите ми се възхищаваха на Небесната гледка, Исус ми каза:

“Тръгни сега с Мен. За да изпиташ със сърцето си нещо, което никога не си изпитвал...”

След последните Си думи Господ влезе с нозете Си в Реката на Живота, а след Него и аз. Така ние нагазихме навътре в самата река, докато водите покриха главите ни. В онзи миг усетих, че Животът на Отца пулсираше навсякъде в мен. Той пронизваше всяка моя фибра и цялото ми естество плуваше в присъствието Му. А Исус, като се обърна към мен, отново каза:

“Нека двамата с Теб тръгнем надолу, защото има да видиш прекрасни неща върху стълбите на Дъгата...”

И действително, че след думите на Господ ние слязохме надолу, като излязохме навън от портите на Небесния Ерусалим. А само след миг върху лицето ми започнаха да танцуват цветовете на Божията Дъга. И аз видях, че ние с Исус бяхме на единия край на Дъгата, а другият й край, покрит от тежки облаци, слизаше до самата Земя. Нещо повече - гледайки на самата Дъга и начинът, по който тя слизаше на земята, аз започнах да откривам чудесни отговори в сърцето си. Затова попитах Исус:

“Господи, не е ли тази Дъга именно стълбата към Небето? Не е ли тя точно онази стълба, когато Ти се откри на слугата Си Яков? И не са ли тези тежки облаци въплъщението на Божията Слава?”

А Исус, като се усмихна на въпроса ми, каза:

“Ако имаш очи, за да видиш Небесния Ветил, то колко повече ще имаш очи, за да видиш онези, които се качват по него...”

Господ вече сочеше с показалеца Си надолу. И аз видях как по стълбата се възкачваха стотици човеци. Лицата им бяха озарени от Божия Светлина, а от устните им се изливаше прекрасната мелодия на божествен химн. Така, заплепен от гледката, аз имах силата само да извикам:

“Спасителю мой, това не са ли онези земни човеци, за които Словото Ти казва, че ще донасят в Небесния Ерусалим своите славни неща?”

“Точно тези са човеците! Защото за града Господен и за онези, които влизат в него, пророкува слугата Ми Йоан, като написа:

“И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветява, защото Божията слава го осветяваше, и неговото светило е Агнето. И народите ще ходят по неговата светлина: земните царе ще донасят в него своите славни неща. Портите му не ще се затварят денем, (а нощ не ще има там); па и народите ще донасят в него славните си и ценни неща...”²²

Сега разбираш ли, че именно Божията Дъга е стълбата, по която родът на благословените от Отца ще се възкачва в Небесния Ерусалим и ще влиза през портите му? Затова нека ти покажа как Царят на Небесния Ерусалим ще посрещне земните царе от новата Земя...”

Така Исус тръгна надолу, а след Него и аз. И ето, че Господ се спря, понеже земните царе вече бяха в сянката на присъствието Му. А тогава самите царе, с осветени лица и озарени очи, паднаха на коленете си, като Му казаха:

“Прекланяме се пред Теб, Царю! Защото Ти Си Слънцето на Вечната Правда! По Твоята Светлина ходят родовете ни и потомствата ни и в Твоето Име се въздигат благословените и Святите. Сега, Царю на Славата и

---

²² (Откровение 21:23-26)

Светило на Небето, Те молим да приемеш Славните неща, които винаги ще украсяват Града на мечтите ни...”

А Исус, като слушаше притихнал и със съвършено благоговение думите на царете, протегна ръце към тях, като каза:

“Градът на мечтите ви от днес нататък става град на сърцата ви! И вие, които съвършено се преобразихте от Един Дух в Един Образ, сега наистина носите Слава за Моя Отец и Бог...”

След последните Си думи Господ ми даде знак да се приближа и застана сред самите Божии избраници. И Той коленичи сред царете Си, а така коленичих и аз. И като прегърна с ръцете Си земните царе, обърна Лицето Си нагоре, към цветовете на Божията Дъга, като каза:

“Всемогъщи и Свети Отче! Създателю на новото Небе и новата Земя! Приеми в Храма Си и пред Престола Си Твоите украшения, които Си създал за Себе Си...”

В отговор на Исусовата молитва Дъгата заблестя още по-силно, а по самите ѝ стълби заблестяха милиони искри. И Гласът на Отец проехтя всред тежките облаци на Божията Слава:

“Елате в Дома Ми и станете част от него. Защото вие всякога прославяхте Името Ми на земята и ходихте по нея с боголюбие на Енох, с непорочието на Ной, с ревността на Илия и кротостта на Моисея. Елате и донесете пред Престола Ми славните си неща, които толкова много любя в Сърцето Си...”

Миг след думите на Отец Исус се изправи. И като се обърна към земните царе, каза им:

“Портите на Дома на Моя Отец и Бог са отворени за вас! А братята и сестрите ви горе ви чакат с неизказана и преславна радост! Затова нека се възкачим...”

В отговор на Отческите думи и на думите на Исус царете отново запяха божествения химн, а заедно с тях го запях и аз. Учудвах се в духа и сърцето си, но че знаех съвършено както мелодията, така и текста. Ние отново тръгнахме нагоре и не след дълго очите ми пак видяха кристалните води на Реката на Живота, които трептяха пред портите на Небесния Ерусалим. Така водите на Божията Река отново се вляха в сърцето ми и аз

вървах с Исус и царете, нямащ думи да опиша възхищението и любовта, които ме заливаха. А в мига, когато нозете на царете вече стъпваха всред златните улици на Небесния град, стана така, че хиляди Небесни човеци се втурнаха да прегръщат и целуват земните царе. Защото това вече не бяха земни царе. Не! Те бяха в един Образ с Царя на царете. И Исус вдигна ръка сред тържествуващите Си Светии, като каза:

“Братя мои! Сърцето на нашия Баща жадува да види синовете и дъщерите Си от новата Земя, които всякога са се стремили да живеят с Него, за Него и при Него. Затова нека сега синовете и дъщерите Му да Го видят...”

След думите на Господа Небесното множество утихна, а Исус се обърна към мен, като каза:

“Сега, по Волята на Моя Отец ще те въведа в най-скришното на Сърцето Му. За да видиш Вечните Белези на Обновлението. Онези Белези, които ще изработват новите земни човеци на новата Земя, за да бъдат от векове и за векове род на благословените от Отца Ми. Затова пристъпи с Мен и с царете, които влизат пред Престола на Отец Ми по изричната Му Воля...”

След думите Си Господ тръгна пред царете и нозете Му се отправиха към Двореца на Божията Святост, който светеше в подножието на Хълма Сион. Така всички се приближихме пред самия Дворец. Ето, че вратите на Двореца се отвориха и Отческата Светлина възсия над лицата на царете. А тогава Гласът на Отец отново закънтя, като казваше:

“Нека влязат онези, които се венчаха с Мене, за да живеят за Мене. Защото, ето, Тронът Ми ще се украси от славните дарове на сърцата им...”

След думите на Отец стана така, щото самата Божия Светлина във вид на Светли Ръце грабна всички ни вътре в самия Дворец, а вратите зад нас се затвориха...

Братко мой! Аз нямам думи, за да опиша Славата на Бога. Защото това бе Огън, от който извираше златна Светлина или по скоро Злато, от което извираше Огън. Самият огън докосваше сърцата и отвътре изригваха вълни от благоговение и преклонение. Тези вълни подхващаха духа така, щото

той се разлюляваше от силата на Божието докосване и пълнота. Само след миг нови вълни на благоговение и преклонение отново и отново изригнаха към Божието Лице. И аз усетих над главата си ръката на Исус, Който ми казваше:

“Гледай сега! Защото духът ти е на Пресвятото място. И тук Отец полага пред Трона Си славните дарове от сърцата на Своите чеда...”

Очите ми с усилие се взираха в самия огън и само Ръката Господна ми даваше свръхестествена за духа способност, за да виждам онова, което върши Ръката на Отец. Тя, като докосваше сърцата на хората, изваждаше от тях самите славни дарове. Така Отец докосна всички сърца, като извади даровете им и ги постави пред Трона Си. А тогава моят Господ се приближи към Трона на Отца и като коленичи пред Святия, каза:

“Отче, по Твоята Воля Ти Си призовал слугата Си, Който Си помазал да бъде пророк на народите. И сега, по Волята Ти, той трябва да разбере какви са славните дарове пред Трона Ти...”

В отговор на Исусовите думи Гласът на Отец отново проехтя. И ето какво Отец говореше на духа и сърцето ми:

“Сине човешки, Аз ти дадох достъп до Святото Си място, за да разбереш в какво благоволи Сърцето Ми. И ето сега, Моят Син Исус ще ти покаже самите славни дарове, а ти ще ги запишеш с Моята мъдрост и благоволение за свидетелство на всичките народи и човеци. Блажени пред очите Ми онези човеци, които ако и все още да живеят на старата земя, се стремят към славните неща на новата Земя. Защото такива на дело ще покажат пред очите Ми, че желаят едно ново отечество. И Аз няма да се срамувам да ги нарека Мои люде, а всеки от тях да Ме нарече “мой Баща и мой Бог”.

Блажени пред очите Ми онези човеци, които не се съблазняват поради старото, което преминава, нито простират ръце към нечистото, което е приготвено за огън, но в смирение и твърдост устояват на всички изпитания. Блажени всички будни и разумни, които разберат и узнаят, че Аз съм ревнив Бог, Който изпитвам всичко с огън. И ако някой днес устои на огъня на страданието, с

което Аз го очиствам, такъв няма да преживее огъня на гнева, с който ще накажа света и църквите му за злините и нечестието им. Защото има огън, както за Моите, така и за външните. И ако някой не се стреми към Огъня на Моята Святост, такъв ще получи вечен дял от огъня на Моя Гняв. Иди и стори, според както съм положил в сърцето ти и според както Синът Ми Исус ти заповяда да говориш на църквите...”

Гласът на Отец престана и само след миг аз вече бях във от Божието светилище, а до мен беше Господ Исус. И Той, като простря ръката Си към една златна табла, поставена пред нозете ми, каза:

“Виж сега, момчето Ми, какви са славните неща на царете, които въведох пред Лицето на Отца Ми...”

Послушах думите на Исус и погледнах към самата златна табла. А ето, че върху нея бяха поставени вързопи от светъл и чист висон, които бяха пълни с нещо, което не виждах. И затова казах на Господ:

“Исусе, защо не виждам онова, което е в самите вързопи...”

А Исус отговори:

“Отец Ми така е устроил справедливия Си Съд, щото делото на чедата Му всякога да е скрито за всички други очи, освен Неговите Собствени. И ако ти вършиш дела, достойни за Божиата Слава, то непременно ще позволиш на Отец да скрие тези дела зад светлия и чист висон, с който Той те е облякъл. Така Славата ще бъде само Негова. Защото само на Него подобава Святостта и Славата. А така и никой от нечестивите няма да разбере, нито ще види самите дела, които Отец Ми вижда в тайно, за да въздава наяве...”

“А аз, Исусе? Как аз ще разбера какво има в самите вързопи?”

Исус се усмихна на думите ми. А после, като погали с ръката Си главата ми, каза:

“Разбира се, че твоят Господ ще ти покаже самите славни дарове. И всеки от вас, в чието сърце влязат тези дарове, непременно ще ги покрие от очите на всичките човеци, за да си служи с тях само пред очите на Бога и за похвала от Бога, а не пред човешки очи и за човешка похвала. Защото по причина на това, че

твърде често поставяте чисто в нечисто и Свято до скверно, вие губите Отческото благоволение. Защото, помисли, какво ви заповяда Моят ревнив Отец по отношение на чистотата на небесния висон и даровете в него?"

Думите на Исус бяха така премерени, че в сърцето ми се явиха думите на Павловата ревност, които гласяха:

"Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината? и какво съгласие има Христос с Велиала? или какво съучастие има вярващия с невярващия? и какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде". Затова – "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогъщият Господ. И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в светост със страх от Бога..."²³

А Исус, като видя, че сърцето ми правилно улавя думите Му, продължи:

"Забелязваш ли как Апостолът Ми е припомнил думите на Моя Отец да не се допирате до нечисто? Забелязваш ли как той казва още, че освен плътската има и духовна нечистота? Сега разбираш ли, че даровете, които искате да дадете на вашия Отец в Небето, трябва непременно да бъдат скътани и прибрани под висона на Неговото благоволение? Но ето затова казвам на всички, които четат тази свята пророческа книга:

Не давайте на тщеславните и горделиви човеци чистите истини на Небето! Не хвърляйте онова, което е свято на кучетата, нито бисерите си на свинете! Те няма да ви разберат, нито ще приемат думите Ми! Те няма да се обърнат, нито ще се покаят! Защото кучетата и свинете са род на проклетите от Отца Ми! И ако някой дава на такива чистото и Свято пророческо слово, в което посветих

---

²³ (II Коринтяни 6:14-18, 7:1)

слугата Си, то такъв съзнателно иска да омърси даровете, които би принесъл пред Лицето на Отца Ми. А Отец Ми е ревнив Бог и Той няма да приеме омърсени дарове, нито висон с петна или лице с бръчки. Затова вижте онова, което няма да видите на нито една конференция и чуйте онова, което уста на пастир-наемник няма да ви каже...”

След последните Си думи Исус протегна ръка към златната табла и като отмести вързопите посочи с пръст върху нея, питайки:

“Какво четеш тук? Какви са тези думи?”

Погледнах златната табла и видях как над нейната повърхност пламтяха връзани Божиите думи от “Книгата на пророк Исая”, които гласяха:

“Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат наум. Но вие веселете се и радвайте се винаги в онова, което създавам; защото, ето, създавам Ерусалим за радост, и людете му за веселие. Аз ще се радвам на Ерусалим, и ще се веселя за людете Си, и няма да се чува вече в него глас на плач нито глас на ридание. Там не ще има вече младенец, който да живее само няколко дни, нито старец, който да не е изпълнил дните си; защото дете ще умре стогодишният, а грешник ако умре стогодишен, ще бъде считан за проклет. Те ще построят къщи, и ще живеят в тях; ще насадят лозя, и ще ядат плода им. Няма те да построят, а друг да живее там. Няма те да насадят, а друг да яде; защото дните на Моите люде ще бъдат като дните на дърво; и избраните Ми задълго ще се наслаждават в делото на ръцете си. Не ще се трудят напразно, нито ще раждат чада за бедствие, защото те са род на благословените от Господа, също и потомството им. Преди да Ме призоват те, Аз ще отговарям, и докато ще говорят те, Аз ще слушам. Вълкът и агнето ще пасат заедно, и лъвът ще яде слама както вола, и храна на змията ще бъде пръстта. Не ще повреждат, нито ще погубват в цялата Ми свята планина, казва Господ...”²⁴

---

²⁴ (Исайя 65:17-25)

Едва прочел Божиите думи от книгата на пророка, Исус отново посочи към златната табла, като каза:

“Сега разбираш ли, че самите Небесни дарове, които земните царе донесоха пред Престола на Отец Ми, са въплъщение на Святите Божии думи, казани чрез пророка Му?

Човек би останал твърде сляп да се задоволи само с прочитане на тези Божии думи. Защото те са четени от стотици поколения преди вас и пак поколенията останаха слепи и невиждащи.

Ето затова си тук!

Защото Отец Ми те е облякъл с Дух на превъзходна мъдрост и на откровение. За да дадеш на последния жив остатък най-голямото Небесно освежаване, което Бащата днес показва към чедата Си. Затова наблюдавай това, което ще сторя и запиши на книга всички тайни и чудни неща на Божията Премъдрост...”

След тези Свои думи Исус хвана първият от светлите вързопи. Така Той ме въведе в първото от виденията с новата Земя, което аз ще разкрия в отделна глава.

2. НОВИЯТ ЗЕМЕН ЧОВЕК - СТРОИТЕЛ И ЗЕМЕДЕЛЕЦ

Докато гледах с учудване и възхита на онова, което Господ правеше пред очите ми, аз забелязах как ръцете Му разтвориха вързоп от светъл висон и само след миг вече виждах съдържанието на самия вързоп. А то бе такова, че очите ми наблюдаваха един къс от чисто самородно злато, един къс от сребро, както и един прекрасен диамант. Но и това не беше всичко. Защото към трите скъпоценни неща аз видях лозова пръчка, по която бяха напъпили първи листа. И аз, като протегнах ръка към вързоп и посочих видяното, запитах моя Господ:

“Исусе, какво е това, което виждам в този вързоп? Та тук има злато, сребро, диамант, както и лозова пръчка с напъпили по нея листа...”

А Исус, като ме гледаше с внимателен поглед, отговори:

“Това са първите Белези на новия земен човек. Белезите на строителя и земеделеца. Затова погледни към златната табла, която преди малко ти показах и Ми кажи:

“Говори ли ти някъде пророчеството от Исая, че новите земни човеци ще бъдат строители и земеделци?”

Въпросът на Исус беше така зададен, че без всякакво усилие, знаейки какво говорят пророческите думи, Му казах:

“Разбира се, Господи мой! Защото пророк Исая е записал думите на Всемогъщия, които гласят именно това за човеците на новата Земя:

“Те ще построят къщи, и ще живеят в тях; ще насадят лозя, и ще ядат плода им. Няма те да построят, а друг да живее там. Няма те да насадят, а друг да яде...”²⁵

Слушайки отговора ми, Исус допълни:

“Сега разбираш ли вече защо в този вързоп от светъл и чист висон има злато, сребро и диамант? Сега разбираш ли защо тук има и лозова пръчка с напъпили листа?”

“Господи мой! Най-вероятно именно със злато, сребро и диаманти новите земни човеци ще строят къщите си, а лозовата пръчка олицетворява това, че те ще бъдат и земеделци...”

---

²⁵ (Исайя 65:21-22)

“Това е добър отговор, но не е достатъчен. Именно затова сега ще ти дам да преживееш със сърцето си докосването до поколението на новата Земя. Защото това е поколението на строителите и земеделците, според както видя неговите символи във вързопа от светъл и чист висон. Затова Ме последвай и всичко, което видиш и проумееш, запиши на книга...”

След последните Си думи Господ докосна главата ми и така след миг аз вече усещах как нозете ми стъпваха на новата Земя. Гледката от това благословено творение беше поразяваща. Защото небето над новата Земя беше с такъв син цвят, какъвто няма аналог на старата земя. Това синьо не бе високо синьо. Не! То сякаш правеше земята да плува в него и да се чувства обгърната от невероятна свежест и простор. Да, братко мой! За разлика от небето над очите ни, което като гледаме, можем да кажем, че е високо, небето над новата Земя бе ниско небе. Небе, чиято синева просто галеше, докосваше и изпълваше с живот и със светлина всяка тревичка. Докато гледах замаян нагоре, Исус докосна рамото ми и каза:

“Погледни сега и към самата Земя. Защото именно затова ти се дава самото видение. Понеже ако оставиш сетивата си да се пълнят с красотата на новата Земя, то никак не би се отказал да се наслаждаваш с часове. Но сега призивът ти от Отца е да видиш Вечните Белези на Обновлението. Онези Белези, които притежава не самото творение, но човеците в него...”

След думите на Исус аз погледнах пред себе си и видях множества от земни човеци, които бяха заети със строежа на своите къщи. И ето, че очите ми забелязаха как къщите на новите земни човеци надвишаваха всяко човешко въображение. Защото те имаха прекрасни основи от мрамор и кристал, а нагоре се издигаха внушителни колони от злато и сребро. Самите прозорци на къщите бяха от изящно шлифовани диаманти, толкова огромни, колкото никога човек не е виждал. А тогава Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Ела сега, за да видиш отблизо лицата на новите земни човеци. Ела да видиш очите им и онова, което те излъчват...”

След думите на Господа двамата се приближихме към самите строители. И аз забелязах, че те имаха лица, озарени от щастие. Очите им бяха пълни с такава любов и себераздаване, щото сърцето ми започна да се пълни с искри от невкусвани истини. А Исус, като се наведе и повдигна с ръката Си красив диамант, ме попита:

“Как мислиш? Могат ли очите ти да устоят на такъв диамант на земята? Би ли стоял той просто ей така, без никой да го повдигне и вземе? И какво забеляза ти в очите на новите земни човеци?”

“Господи, това сигурно е чудо! Защото забелязах, че лицата им бяха много щастливи, а в очите им бликаше любов и себераздаване. Явно, че тук никой не иска нищо за себе си. И това място е напълно свободно от каквато и да е алчност. Тук никой не бърза да вземе нещо за себе си, но всеки помага на другия и така виждам, че новите земни човеци изграждат прекрасни къщи от мрамор, злато, сребро и диаманти. Нещо повече - аз не виждам никакви огради, които да показват, че нещо принадлежи някому...”

А Исус, като се усмихваше, каза:

“Оградите, момчето Ми, са само там, където царуват алчността и себелюбието. Защото тези са, които разделят човеците. Но ето, че ти сам виждаш как на новата Земя няма и сянка от злато на старата. Можеш ли тогава ти да Ми обясниш защо има такава любов и себераздаване между новите земни човеци? Защо никой от тях не бърза да вземе нещо за себе си, при положение, че тази нова Земя предлага твърде красиви и скъпоценни неща? Кое кара новите земни човеци да имат толкова спокойно и вярно отношение към златото, среброто и диамантите?”

Защото, ако Ми отговориш на всичко това, ще разбереш що значи строител по Съвършената Божия Воля...”

Слушах Господ, а очите ми все така гледаха работещите човеци. И аз, като вникнах в пълнотата на Исусовите думи, с огромна вътрешна радост открих, че има прекрасна хармония между външния и вътрешния човек, между духовното и телесното. Затова развълнуван отговорих на Исус:

“Господи мой, очите ми виждат и сърцето ми разбира нещо твърде прекрасно. И то е такава, че тук не златото, среброто и диамантите

владееят над човеците, но човеците владееят над златото, среброто и диамантите...”

А Исус отговори:

“Ето, че направи първата крачка в разбирането на Божията Воля. Защото строител по свършената Божия Воля става онзи, който владее над онова, което строи. Кажу Ми тогава - кой е оня, който може да владее над златото, среброто и диамантите? Няма ли той да е твърде изкусен строител, угоден на Бога?”

Една дума от устата на Исус просто се заби в сърцето ми. И това беше думата **“изкусен”**. Затова Му казах:

“Исусе! Ти в Милостта Си отново ми даде отговора на въпроса Си. Защото Твоят Апостол и слуга Павел написа към църквите думи, които гласяха:

“Според дадената ми Божия благодат, като изкусен строител аз положих основа; а друг гради на нея. Защото никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос. И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, всекиму работата ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита работата на всекиго каква е...”²⁶

“Сега разбираш ли защо новите земни човеци градят къщите си от злато, сребро и скъпоценни камъни? Не затова ли, понеже в самите си сърца те са именно злато, сребро и скъпоценни камъни? Не е ли това великата тайна на строителя по Божията Воля?

Понеже ако някой е злато отвътре, той непременно ще владее над златото отвън. Ако някой е сребро отвътре, той непременно ще владее над среброто отвън. Ако някой е диамант отвътре, той непременно ще владее над диамантите отвън.

А какво ще рече човеците да са злато, сребро и диаманти отвътре? Понеже Апостолът Ми Павел ти говори, че някои строят на основата и дърва, сено и слама...”

---

²⁶ (I Коринтяни 3:10-13)

“Исусе, за мен златото отвътре отговаря на духовно естество, което е благородно и без никакви примеси. Същото е и със среброто. А диамантите отговарят на онези скъпоценни духове, които като живи камъни се вграждат в Духа за Божие обиталище. И сега, като гледам на новите земни човеци, аз разбирам, че при тях липсва грехът. Липсват бунтът и похотта. Липсват сеното и сламата, които отговарят на повехнали в стремежите си по греха и света човеци. Липсват дървата, които отговарят на човеци с отрязани корени, които нямат никаква връзка с Божия Дух...”

Слушайки думите ми, Исус добави:

“Иди тогава и кажи на Моите, че ако искат да придобият Вечните Белези на Обновлението, то трябва още от старата земя да се приготвят за новата. Защото Аз дойдох на земята и създадох Моята Църква, за да бъде свидетел на всички човеци, че тя не е от света, но от Вечното поколение на Моя Бог и Отец.

Защо тогава мнозина престанаха да Ми бъдат злато и сребро? Защо престанахте да Ми бъдете диаманти? Защо богатствата на света владеят над сърцата ви, вместо вие да владееете над тях? Не казах ли Аз, че гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти?

Но ето това е огненият изпит, който днес Отец Ми е положил над сърцата ви! Защото Павел ви говори, че ако някой гради на основата Христос, то работата му ще се изпита с огън. И самият огън ще провери кой доколко се е подвизавал за своя Господ. Ще устоят ли тогава сеното и сламата? Ще устоят ли дървата? Виждаш ли тук някъде дърва, сено и слама?”

Погледнах на прекрасното творение, което се разкриваше пред очите ми. А след това казах на Исус:

“Господи, аз не виждам сено и слама, защото тук явно нищо никога не изсъхва. Тревата е вечно зелена и не е възможно да изсъхне при това синьо небе и при тази невероятна свежест. Тук няма и дърва, понеже никой не ги отрязва от корените им. Тук има само дървета и те са с прекрасни зелени листа и клони, натезали от плод...”

А Исус продължи:

“Къде са тогава онези Мои църкви по старата земя, където нищо никога не изсъхва? Къде са онези Мои събрания, където всички вие сте станали като клони, натежали от плод? Не разбирате ли, че ако постигнете нещо по Дух, то непременно ще бъде награда на новата Земя и за тялото?”

Защото, ето, това са Вечните Белези на Обновлението! Ето това са Белезите, които ще направят мнозина по Отеческия Избор, като строители на новата Земя. Но ако някой е алчен и иска всичко за себе си, то такъв да не мисли, че ще получи Отеческите обещания. Защото Отец Ми създава новата Земя, като място, където да царува правдата. Не вашата правда, но Неговата! Защото, ето, очите ти виждат тайна, която малцина са познали. Тази тайна ти се извява в устата Господни, които казват:

Ако някой иска да владее над диамантите отвън, нека бъде диамант отвътре! Ако някой иска да владее над златото и среброто отвън, нека бъде злато и сребро отвътре! Ако някой иска да владее над творението отвън, нека предаде сърцето си на Твореца отвътре!

Защото само тогава ще имате царство, което не се клати, но преминава от род в род. А сега нека те заведе, за да видиш и другите, за които ти загатна вързопът от светъл и чист висон...”

След последните Си думи Господ тръгна напред, а аз след Него. И ето, че не след дълго пред очите ми се разкри удивителна картина. Защото виждах безкрайни поля, засадени с лозя. Всред тях имаше много човеци, които ги обработваха. И Исус, като вдигна ръка и посочи човеците, ми каза:

“Нека слезем при тях. За да видиш що ще рече да си съвършен земеделец по Волята на Отец Ми...”

Така Исус тръгна напред, а аз след Него. Колкото повече приближавахме самите лозя, толкова повече се убеждавах, че те нямат нищо общо със земните лозя. Защото лозята на новите земни човеци, имаха толкова едри плодове, щото отделният грозд стигаше до метър дължина, а жълтите му зърна бяха като топчета от кехлибар, в които бе събрана цялата топлина и светлина на слънцето. Почувствах в сърцето си

такъв допир от Отца и такъв прилив от Святия Дух, че с вълнение попитах Господ:

“Исусе! Нима е толкова благословен трудът на новите земни човеци? Защо имам прекрасното усещане, че прочитам по нов начин Словото на моя Отец, когато Той въвеждаше народа Си в обещаната земя. Понеже очите на Халев съгледаха земя, в която имаше едри гроздове и той поревнува спрямо Израил, за да я завладеят...”

А Господ, като се усмихваше, каза:

“Няма нищо по-прекрасно от това да поревнуваш за Божиите обиталища. Но колкото по-голяма е твоята ревност за Бога, толкова ще е по-голяма в някои ревността за дявола. Понеже, спомни си, не представяха ли останалите зле пред Моисея онази земя, която съгледаха? И не затова ли пламна Божия гняв против нечестивите съгледвачи, та не им даде обещаното, но измори старото поколение в пустинята. Кажете Ми тогава, сега, като гледаш на гроздовете по тези превъзходни лози, какво ще кажеш на Църквата Ми? И с какви думи ще ѝ предадеш Божието изобилие?”

“Господи, аз бих призовал всичките си братя и сестри на такава обхода със Словото Божие, щото непременно да покорим такава място и то да ни стане за живот...”

“А кой тогава би ти попречил? Няма ли да са онези, които не искат да платят цената, за да обитават на такава място? Защото, ето, колкото до плода, то всеки би искал да участва в него. Но ти Ми кажи: Как се ражда плода на лозата? Или какво е нужно, за да ти даде лозата такава отплата от плод?”

Слушах думите на Исус и сърцето ми се просветляваше. Затова Му отговорих:

“Господи, явно, че са ни нужни Вечните Белези на Обновлението. Защото именно с тези Белези новите земни човеци са станали земеделци по Сърцето на Отец...”

“А какви са тези Белези? Какво е нужно на пръчката от лозата, за да дава повече плод?”

Усещах как думите на Исус ме теглеха в най-прекрасното място за духа и душата ми - в Живото Евангелие на моя Господ. Затова Му казах:

“Господи, Ти Самият Си Отговорът на всички въпроси, които ми задаваш. Защото в Твоето Свято Евангелие Ти каза:

“Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земеделецът. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод. Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих. Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод, защото отделени от Мене не можете да сторите нищо...”²⁷

“Сега разбираш ли ти и разбират ли Моите, че ако искат Вечните Белези на Обновлението, то непременно трябва да се подвизават в тези Мои думи. Защото, за да станеш земеделец по Съвършената Божия Воля ще рече да дадеш в сърцето място на Земеделеца. А Той, Който отрязва от всяка лоза излишните пръчки, а плодоносните очиства за повече плод, непременно знае как да зарадва и как да благослови сърцата ви. Защото всички тия благословени земни човеци, които сега очите ти виждат, имат в сърцето си Земеделеца. И ако зърната на огромните гроздове са като златен кехлибар, събрал светлината и топлината на слънцето, то какви ли трябва да са плодовете на Моите днес?

Колко от вас се оставят да бъдат очистени, след като принесат плод? Не правят ли повечето от вас другото, а именно - че след като принесат плод - очакват похвала за плода си. Ами ако плодът им е бил малък и кисел? Ако не е достоен или достатъчен за Отец Ми? Ще се раздражнявате ли тогава на слугите Му пророците, които ви изобличават за безплодието на сърцата ви? Не разбирате ли, че всяка пръчка, която дава плод, Отец Ми я очиства, за да дава

---

²⁷ (Йоан 15:1-5)

повече плод? Как иначе тези гроздове да са станали толкова големи и силни?”

“Господи, тези земни човеци са били наистина мъдри и далновидни земеделци. Защото те са правили селекция след селекция. И като са очиствали пръчките с малко плод, са ги правили да дават много плод. А пък пръчките без плод своевременно са били отрязвани. За да се яви и този прекрасен сорт...”

Исус ме погледна, а очите Му заблестяха радостно. И Той, като протегна ръка към един от гроздовете, откъсна едно от зърната му и го положи в дланта на ръката ми, като каза:

“Разгледай плода и Ми кажи защо той не е като земните плодове, които вие имате...”

Повдигнах зрънцето срещу погледа на очите си. И така забелязах, че това зрънце беше съвършено и без никакъв недостатък. По него нямаше поражения от насекоми или каквато да е следа и драскотина от мръсотия или заболяване. Нещо повече - за разлика от земните гроздове, купени от пазара, по които има следи от предварително пръскане с хербициди, по това зрънце нямаше нищо друго, освен почерк от докосването на Отца. Защото вътрешността на гроздовото зърно блестеше с мека кехлибарена светлина и караше онзи, който го държи, непременно да го вкуси. И аз, като се обърнах към Исус, Му казах:

“Господи, този плод няма аналог на старата земя. Той е съвършен, защото е бил обработван в Земя без проклетия. Защото само Земя без проклетия би родила такова съвършенство. А на нашата стара земя има твърде много противници, за да се роди такъв плод...”

Исус ме погледна с учудване, сякаш че отговорът ми се разминаваше с очакването Му. И Той, с укор в Гласа Си, ми каза:

“Как смееш да твърдиш, че този плод няма аналог на старата земя? Помисли тогава отново върху думите Ми:

“Аз съм Истинската Лоза. И Отец Ми е Земеделецът...”

Къде твоят Господ беше Истинската Лоза? И къде Отец работи върху Него, за да даде плодовете на времето Си?”

Бях засрамен, защото наистина Исус ми даваше чудесен пример. Затова отново Му казах:

“Прости ми, Господи, че въпреки изобилната Светлина оставам сляп. Та наистина Ти беше Лозата на Отца, Която роди плодовете Си на земята?”

“Точно така, момчето Ми. Но не на всяка земя. Защото не всяка земя ражда съвършени плодове. И само съвършената Земя ражда съвършени плодове. Затова погледни надолу и виж върху какво са насадени тези прекрасни лози...”

Погледнах към нозете си, а очите ми видяха най-плодоносния и тлъст чернозем, който някога бях виждал. И докато гледах с възхищение на смолистите буци пръст, Господ отново каза:

“Ако тези лози са посадени на такъв плодосен чернозем, то на какъв ли чернозем бе посадена Лозата, Която е твоят Господ. Кое в обходата ти с Бога е черно и плодосно? Понеже всеки ден си общувал с него, но никога не си го забелязвал през очите на Мъдростта...”

Бях засрамен от Исус, но едновременно с това окрилен и съвършено благословен. Затова с възторг в гласа си Му казах:

“Господи, Божието Слово е плодосният чернозем. Само посято в него Бог благославя с възрастяване и изобилие. И Ти, Исусе беше Лозата, посадена в тоя чернозем. Защото и до днес, като отворя библията си, аз виждам думите, написани с черно, които са най-благословената почва за Божиите намерения и дела....”

“Сега разбираш ли ти и разбират ли Моите, че ако искате да имате Вечните Белези на Обновлението, то непременно трябва да пребъдвате в чернозема на Божието Слово? Защото именно така пребъдваше вашият Господ. Тогава Лозата ще даде съвършените Си плодове и Отец ще прослави Името Си всред вас. Защото, ето, да бъдеш земеделец по Съвършената Воля на Отец, ще рече да станеш част от Неговата Лоза Христос в Неговото плодосно Слово. Само тогава лозовите пръчки ще развият листа и ще родят плод! Само тогава плодовете ви ще бъдат чисти, без наранявания и недостатък, събрали Светлината и Топлината на Слънцето.

А сега вкуси от този плод, за да имаш силата да дадеш това видение на Моите братя и сестри...”

Послушал благословените думи на Исус аз вкусих от плода на новата Земя. А в сърцето ми се разля такава сладост и свежест, че със сигурност знаех едно: Докато съм жив и дишам на старата земя, аз никога няма да забравя вкусът от плодът на новата! Вкус, който днес можем да постигнем, ако в Храма на Живия Бог се възцари онази плодonoсна Христова Любов, която свързва всички в съвършено единение и пълнота. Амин и Амин!

3. НОВИЯТ ЗЕМЕН ЧОВЕК - ТВОРЕЦ

Миг след вкушването на благословения от Бога плод видението с новата Земя се прекрати и аз отново бях с Господ пред самите вързопи от светъл и чист висон. А тогава Исус протегна ръката Си към втория вързоп. И като го разтвори пред мен, аз видях с очите си свитъци, които излъчваха вътрешна светлина. Докато отварях устата си да попитам моя Спасител що ще рекат самите светеци свитъци, Той ми каза:

“А сега се пригответи да видиш един от най-благословените и най-прекрасни Белези на Обновлението. Белегът на творците! Защото за тях в Словото Си Отец Ми написа:

“...избраните Ми задълго ще се наслаждават в делото на ръцете си...”

Тръгни с Мен, за да видиш що ще рече творец по Съвършената Божия Воля...”

След последните Си думи Исус отново протегна ръка към главата ми и ме докосна, тъй че се намерих с Него на новата Земя. И ето, че Господ, Който все така държеше светещите свитъци в ръката Си, ми каза:

“Разтвори тези свитъци и Ми кажи какво ще откриеш вътре в тях...”

Така аз хванах самите светеци свитъци и ги разтворих пред очите си, а от самата хартия лъчи от светлина започнаха да докосват сърцето ми. Това, братко мой, бяха псалми и песни, химни и поучения. Те бяха заредени с такова могъщо помазание, щото за оня, който ги прочита и съпреживява ефектът бе издигане до Божиите небеса. А Исус, като видя осветените ми от свитъците очи, каза:

“Ела сега да видиш какво вършат творците на новата Земя...”

След последните Си думи Той тръгна, а аз Го последвах. Така, не след дълго, пред очите ми се разкри красив храм, който бе пълен с много хора. Всички бяха с озарени и развълнувани лица, сякаш, че събитието, което предстоеше за тях, беше най-важното в живота им. И когато приближихме самите хора, Исус вдигна ръка и ми каза:

“Знаеш ли колко е развълнувано и щастливо сърцето на една девойка, която с чист и прекрасен трепет в сърцето си очаква своя любим? Знаеш ли, че всички други мигове за нея избледняват пред мига, когато тя ще усети прегръдката от онзи, в когото е влюбена? И ако, несъмнено, тези Мои прекрасни хора очакват присъствието Ми и жадуват за Небесните селения, то тогава Аз непременно ще им дам както присъствието, така и самите селения. Затова виж какво ще сторя и го запомни и предай на всичките Ми братя и сестри...”

След думите Си Господ се отдалечи от мен, докато аз все така стоях и наблюдавах развълнуваните човеци. И ето, че Исус се въздигна над самото събрание в красивия Храм и протегна ръце към самите хора. Така от Исусовите ръце излезе Небесен лъч, който тръгна по редиците сред човеците. И ето, че лъчът се спря над едно от сърцата, понеже човекът подскачаше, сякаш, за да улови Христовия лъч. А лъчът, докоснал сърцето му, започна да го пълни. Тогава човекът вдигна ръка и всички погледи се вторачиха в него. А той каза:

“Братя мои! Дойде послание от небесните висини! Затова нека пеем на нашия Създател за Неговото чудесно благоволение над нас...”

Така човекът запя песен, която извираше от сърцето му. А останалите човеци, които бързо уловиха Духа от сърцето му, също започнаха да я пеят. А хвалителят, чието сърце бе посетено от Божия лъч и преливаше от Свято миро, започна да ходи сред редиците от човеци и да докосва всеки от хората, а Божият Дух преливаше от неговото сърце в сърцата на братята и сестрите му. И само след миг Храмът се изпълни със Светлината и Славата на Бога. Защото Исус беше докоснал едно сърце, а човекът в любовта си към всички, ги бе направил съпричастни към неговото докосване и избиране от Царя. Това бе една от най-красивите и прекрасни гледки, която някога бях виждал. Аз все още не можех да я обясня, но в себе си знаех, че очите ми виждат обхода по Съвършената Божия Воля. Но ето, че Исус слезе сред хвалещите Го човеци, макар те да не Го виждаха. И като се приближи до мен, ми каза:

“Мога ли да не се радвам и наслаждавам на Любовта, която Ми показват Моите благословени люде? Мога ли да не се радвам и да не се наслаждавам на братолюбие, с което посоченият от Мен помазаник докосна и напълни сърцата на останалите. А какъв беше той пред Лицето Ми? Не улови ли той лъчите на Святия Дух, за да изпълни с тях сърцето си?”

“Разбира се, Исусе!”

“Знай тогава, че ето това ще рече да си творец! Защото творец е оня, който дава в сърцето си вход на Твореца! А когато Творецът изпълни с Духа Си такова сърце, то каква е Съвършената Му Воля? Не е ли такава, щото както това сърце даром е получило Божието помазание, така и даром да го излее над всички? Не стават ли тогава всички съвършено съединени с Твореца? И не е ли това най-дълбокото желание на Моя Отец - да осветява и благославя цялото Си творение чрез онези, в чиито сърца намира вход Неговата Сила и Слава? Помисли тогава - на кого подобава да задържа Светлината на Твореца и да не я разлива на всички? На кого подобава да бъде преграда за Божията Любов и докосване?”

“Господи мой! Има само един извратен, на когото подобава всичко това. И той е дяволът! Той е, който днес е поставил бариери за Божията Любов на земята, като е направил човеците коравосърдечни...”

А Исус със сълзи в очите Си продължи да ми говори, като казваше:

“Не затова ли днес е пълно с коравосърдечни творци? И не треперят ли такива над малкото си просветление и откровение, да не би някой да го види и да им отнеме възможността за печалба? Не бързат ли такива да сложат предупреждения на книгите си, та никой да не ползва от творчеството им, без да е платил авторски права? Не слагат ли такива творци цени на творчеството си, за да заприличат в сърцата си като баща си?”

Но ето, заповядвам ти да кажеш на всичките Ми братя и сестри, че както някога Отец Ми допусна Луциферовото падение, като го направи засеняващ херувим и му позволи да стане търговец и престъпник, така и днес Божието Свято Миро идва в мнозина сърца,

за да имат отпосле справедливото си осъждение и възмездие. Защото Творецът винаги е само Един. И освен Него други творци няма! И ако някой е решил в сърцето си, че твори от себе си, а не от Вечните Извори на Бога, то такъв никога не е познал, че всичко прекрасно и вдъхновено иде от свише. Но освен Творецът, има и крадец. И той, облечен с маска на измама и лукавство, идва при извратените с крадени води, за да им даде самочувствие на творци. А те, забравили Божието предупреждение от "Притчи Соломонови", бързат да погинат в мерзостта си като проста и бърлива жена. Защото именно в "Притчите" Моят Отец ви каза:

"Безумната жена е бървица, проста и не знае нищо. Седи при вратата на къщата си, на стол по високите места на града, и кани ония, които минават, които вървят право в пътя си, като им казва: Който е прост, нека се отбие тук; а колкото за безумния, нему казва: Крадените води са сладки, и хляб, който се яде скришом, е вкусен, но той не знае, че мъртвите са там, и че гостите ѝ са в дълбочините на ада..."²⁸

Разбирате ли тогава, че такива, ако и да смятат себе си за творци, са крадци?

Защото когато си сътворил нещо, което ти е дадено отгоре, а не си отдал Славата и Величието на Единия Творец, като даваш даром, то тогава просто показваш на Отца, Сина и Святия Дух, че нямаш в сърцето си Вечните Белези на Обновлението. Защо никой от вас не запита от амвоните на търговските църкви:

Дъждът над един ли вали или вали за всички? Слънцето над един ли свети или свети за всички? И кога Отец Ми ви поиска цена за дъжда? Или кога сложи цена на слънчевите лъчи? И кога, най-сетне, ще поискате да бъдете свършени, както е Свършен вашият Небесен Отец? Докога няма да изтрезнеете от виното на насилието и ще крадете Божиата Благодат, за да пълните банковите си сметки?

Но ето затова, Стефане, ти се дават виденията с Вечните Белези на Обновлението. Защото ако не сте готови за новата Земя, за да

---

²⁸ (Притчи 9:13-18)

бъдете човеци, създадени за нея, то колко по-малко Небето ще приеме сърцата ви? И ако Моята Избрана Невяста не е влюбена в Мене, та да живее Моите думи, то горко на такава, защото се е влюбила в похотите на онзи, който е обладал сърцето ѝ!”

Исус млъкна, а аз усетих върху сърцето си огромен товар от мъка. Защото отворените ми от Исус очи се обърнаха към стария и нечестив свят. За да видят извратени творци, събрали Божия дъжд в шепите си и не даващи на никого дори и капчица, без такъв да заплати с парите си. За да видят проповедници на заплата и хонорар, които са заключили лъчите на Слънцето и държат всичките край тях в тъмницата на религиозното си помрачение и човешка алчност.

О, Боже! Простри ръката Си от небесата! Отвори очите на чедата Си! Смъмри врага и отмъстителя и дай на скритите Твои да изявят всичката щедрост и Благодат, която бе поругана от наемници, и скрита от сърцата на сиромаси и немотни! Издигни се Ти, Съдия на Правдата и въздай на търговците и грабителите в същата мярка, с която те са натрупвали гнева Ти! Амин и Амин!

4. НОВИЯТ ЗЕМЕН ЧОВЕК - РОДИТЕЛ

След видението с творците и красивия Храм, Господ отново ме върна пред вързопите от светъл и чист висон. И като протегна ръка към третия вързоп, ми каза:

“А сега се пригответи да видиш онази тайна, с която човеците на новата Земя ще пребъдват от род в род и винаги ще бъдат в Божието благоволение и благословение...”

Така Исус разтвори пред очите ми самия вързоп. А аз видях в него неща, които ме накараха да се усмихна в умиление. Защото в разтворения вързоп имаше биберон, по чиито страни все още имаше мляко, както и детски пелени, които светеха в белотата и чистотата си. И аз, като се обърнах към Господ, Му казах:

“Исусе, ето една от тайните на Твоето Слово! Защото в Евангелието Си Ти ни каза, че на Небето нито се женят, нито се омъжват, но са като ангели пред очите на Отца. А на новата Земя нещата не стоят така. Защото в пророчеството от “Книгата на пророк Исая”, което бе запечатано върху златната табла, се говори, че новите земни човеци ще имат чеда. Или, според както е писано:

“Не ще се трудят напразно, нито ще раждат чада за бедствие, защото те са род на благословените от Господа, също и потомството им. Преди да Ме призват те, Аз ще отговарям, и докато ще говорят те, Аз ще слушам...”²⁹

“Точно така, момчето Ми. Това наистина е една от дълбоките и покрити тайни на Божието Слово. Но тя не е единствена. Защото има да видиш още много в тези вързопи. Но колкото до това, че на новата Земя непременно ще има потомства и поколения, то трябва да разбереш и самата тайна на биберона и пелените. Защото те са Вечните Белези на Обновлението! Те са Личното благоволение от Моя Отец върху жителите на новата Земя. Затова нека сега отидем сред тях. За да видиш и самото знамение с биберона и пелените...”

---

²⁹ (Исайя 65:23-24)

След думите Си Господ отново докосна главата ми и така двамата с Него се озовахме пред красив дворец, където бяха събрани хиляди човеци. Това бяха щастливи млади хора, които имаха малки пет-шест годишни деца. И ето, че както децата, така и родителите, влизаха през портите на двореца, докато го изпълниха. А Господ се отдели от мен и се приближи до един от възрастните човеци в самия дворец, като простря ръка и докосна сърцето му. А човекът се изправи и погледна към родителите и децата, казвайки:

“Скъпи мои! Нека отдадем благодарение и Слава на нашия Съвършен Творец! Защото Той ни е създал, за да бъдем Негова радост и Слава на земята! И ето сега, вие, малките, сте пристъпили зад вратите на Божия Дом на Рождението. Защото има едно прекрасно рождение, което всеки от вас ще преживее, за да тръгне по Пътя към Дома, от който е дошъл...”

След тези думи човекът се развълнува в духа си и продължи, като каза:

“Нека майките и бащите погледнат лицата на децата си! Така непременно ще видите, че децата носят вашите белези. И нека сега децата погледнат на родителите си! И така ще видят, че са събрали най-превъзходните черти от тях върху лицата си! Но ето, вашите образи са образи за новата Земя, която Всемогъщият е подарил на нас и потомството ни. И понеже всеки от нас има съдба да занесе на Небесния Хълм своите славни и ценни неща, то по тази причина вие ще се родите в още един Образ, по-превъзходен от земния. И вие, родители, ще родите децата си, но този път - в Духа и Съвършения Образ на нашия Създател...”

Думите на човека имаха могъщо въздействие върху родителите и децата. Защото всички те коленичиха и протегнаха ръце към Небето. А възрастният мъж, като се усмихваше и изтриваше сълзите на вълнение от очите си, също коленичи пред всички тях. И като издигна ръце към Небето, казваше:

“Всемогъщи Отче! Излей Духа Си над децата Си! Излей чистото духовно мляко и обгърни в светлите пелени на Благостта Си Твоето потомство. Защото, ето, по Твоята Воля и повик сме събрани да Ти посветим чедата Си, за да ги родиш в Твоя Светъл и Вечен Образ!”

След молитвата на човека стана така, че Божията Светлина изпълни пространството пред коленичилите. А всред събраните земни човеци се явиха Божии Светии от Небето. И те, като заставаха пред коленичилите деца и родители, полагаха в ръцете на родителите бели кани с Небесно мляко и биберон. А след това простираха ръцете си над малките деца и завиваха духовете им със светли пелени. И ето, че най-могъщият измежду пратениците, простря ръце над коленичилите и каза:

“На вас родители заръчвам Святата Повеля на Небесния Отец да възпитавате отрано децата си в подходящия път и те няма да го напуснат никога! А на вас, благословени дечица, заръчвам Святата повеля на Божия Син да пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мляко, за да пораснете в съвършено познаване на Отца, Сина и Святия Дух!”

След тези думи на Небесните пратеници Светлината на Святия Дух изпълни Божият Дом на Рождението. И в онези чисти и отворени утробы на малките дечица бликнаха водите от Реката на Живота. В този миг Господ ме направи да видя, че онези бели кани с мляко и бибероните до тях, бяха Новото божествено откровение за новата Земя. А самите бели пелени бяха ревността и Благостта на Отец, с които Той потвърждаваше Вечния Си избор върху потомството на праведните.

Аз ти свидетелствам, скъпи братко, че никога през целия ми съзнателен живот на докосване до Божиите височини и дълбочини, не бях наблюдавал гледка, пълна с толкова нежност и Любов. Тогава в сърцето си разбрах, че тази нова Земя, която Отец ще подари на Избраните Си, непременно ще бъде венчана за Бога. Тя ще бъде вечният Извор за усъвършенстване на човешкия дух и въздигането му до Твореца. А Исус, като забеляза помислите ми и се усмихваше, каза:

“Наистина са малцина блажените, на които Отец Ми би дал да видят тази прекрасна радост на Живота! Защото Любящият и Святият има думи, стояли в Сърцето Му от създанието и до сега, които гласят:

“Няма вече да се наричаш оставен, нито ще се нарича вече земята ти пуста; но ще се наричаш благоволение Мое е в него, и

земята ти венчана; защото Господ благоволи в тебе, и земята ти ще бъде венчана. Защото както момък се жени за мома, така и Твоите люде ще се оженят за тебе; и както младоженецът се радва на невястата, така и твоят Бог ще се зарадва на тебе..."³⁰

И ако някой би помислил, че Бог има предвид старата земя, а не новата, то такъв нека положи в сърцето си, че Моят Свят Отец не би се венчал със земя, която е посочил за изгаряне с огън. И ако непременно искате Вечните Белези на Обновлението, за да бъдете Божиите родители на новото и благословено потомство на новата Земя, то още сега побързайте да венчаετε сърцата си с Него. Защото да бъдеш родител по Съвършената Божия Воля ще рече да родиш сърцата не по твоя, но по Божия Образ. А родители по Божия Образ стават само тези, които имат Неговия Живот в Неговия Дух.

Ето, кажи на Моите че Сърцето Ми копнее да види всред вас отворените врати на Божия Дом на Рождението! Дом, в който ще раждате и възраствате сърцата с Моето благовестие! Дом, в който чистото духовно мляко и светлите пелени на Любовта никога няма да липсват! Тогава непременно ще раждате чеда за благословение, а не за бедствие.

Преди да Ме призовете, ще отговарям! И докато говорите, ще слушам! Но ако някой е извратен и ражда чеда по своя образ, а не по Божия, то такъв устата Господни ще нарекат "детеубиец" и "погубител", а жупелът в огненото езеро ще изисква от него цената, която той не ще изплати през цялата вечност. Защото днес е време на детеубийци и погубители, които обикалят море и суша, за да завършат всички елитни институти, а когато след това отворят устата си, правят другите два пъти по-големи рожби на пъкъла!

О, роде на невярващи и извратени! Докога ще презирате Моята Благост и Милост? Докога няма да се покаете от убийствата си и да престанете с лицемерието си? Докога ще подмамвате неутвърдени души заради лакомство и користи? Кой ви омая, та да не мислите за

---

³⁰ (Исайя 62:4-5)

сетнината на онова, което сте сторили? Научихте ли що ще рекат родилни болки и що ще рече скръб по Бога? Научихте ли що ще рекат белите пелени или чистото духовно мляко? Или твърде скоро забравихте думите Ми, че който съблазни едно от малките, то на такъв ще е добре да се окачи воденичен камък на шията и да потъне в морските дълбочини?

Ето, в Святостта на Отца се заклевам, че времето за въздаяние над съблазнителите и убийците вече надвисва над тях като облак и буреносна вихрушка! Защото Аз ще издиря разпръснатите Си и ще изцеля наранените Си! Но горко, горко, горко на онзи безполезен пастир, който убива, вместо да ражда и който граби, вместо да дава! Защото такъв отдавна е прелюбодействал с блудницата Вавилон!”

Гледах Лицето на моя Господ. И колкото по-прекрасно беше видението с Божия Дом на рождението, толкова страх и трепет нахлуха към мен, когато виждах преливащата Божия ревност и гняв в устните на Исус. Тогава разбрах, че моят Отец е най-ревнивият Баща, и моят Господ - най-ревнивият Младоженец. А дълбоко в сърцето ми Святият Дух направи да заблестят истинските думи на Божието възмездие:

“Оня, който прелюбодейства с жена, е безумен. Който прави това, би погубил душата си. Биене и позор ще намери, и срамът му няма да се изличи. Защото ревнуването на мъжа е една ярост; и той няма да пожали в деня на възмездието; не ще иска да знае за никакъв откуп, нито ще се умилостави, ако и да му дадеш много подаръци...”³¹

Ето така, братко мой, по силата на писаното, Бог няма да пожали блудниците и всички онези, които не раждат чеда в благовестието за Небето, но убиват чеда с лъжеблаговестие за земята. И голямата заблуда, която лукавият е инжектирал в сърцата им е такава, че те трупат. Трупат користи, трупат банкови сметки, строят палати и офиси. Вътрешната мисъл на всеки от тях е, че земното му богатство ще бъде като откуп за вечен живот. И много тщеславни вярват, че като посочат архитектурните чудеса, които са строили на земята, ще спечелят Сърцето на Господа:

---

³¹ (Притчи 6:32-35)

“Ето, Исусе! Ти искаше превъзходна църква и ние я построихме!”

Не, жалки лицемери!

Исус искаше превъзходна църква, а не превъзходна сграда!

Исус искаше освежаване на сърцата, а не климатик за лицата!

Затова моят Господ няма да пожали търговците в деня на възмездието Си, нито ще покаже милост върху наемниците! Не ще иска да знае за никакъв откуп, нито ще се умилюва, ако и да сте готови да Му подарите целия свят! Защото няма да направите нищо повече от баща ви, който също искаше да подари на Исус целия свят само срещу един поклон! Защото в Небето има само едно умилювание за всеки от нас - една капчица от пречиста и Свята кръв, която се съхранява с цената на гонение. Или се разменя за користите на Сатана...

Да не бъде!

5. НОВИЯТ ЗЕМЕН ЧОВЕК - МИРОТВОРЕЦ

Ето, че отново Господ ме върна при видението с вързопите със светъл и чист висон. И като протегна ръката Си към следващия вързоп, ми каза:

“А сега, Стефане, искам да видиш един от най-удивителните Белези на Обновлението. Белегът, който старото творение никога не е притежавало в пълнота, но на новата Земя той е съвършено изявен...”

След думите Си Исус разтвори пред мен вързопа, а очите ми видяха бели гълбови пера. Не можещ в началото да разбере какво представляват самите пера, аз попитах Господа:

“Исусе! Какви са тези пера? И за какво служат?”

А Той, като се усмихна, хвана едно от перата с дясната Си ръка. И като вдигна пред лицето ми, започна да вее с него. Така през лицето ми премина полъх, който бе толкова могъщ и въздействащ, щото се усетих невероятно лек. Толкова лек, колкото може би беше и самото гълбово перо. Нещо повече - в цялото ми сърце се разля Божие присъствие, което можеше да бъде обяснено само с една дума - Мир.

Да, братко мой! От гълбовото перо в ръката на Исус към мен дойде Мир. Дойде като нежно докосване, като увереност, като покой и смирение под мощната ръка на Бога. И аз си спомних за Онзи Бял Гълъб, Който носеше маслинено клонче и показваше на Ноя, че водите на потопа са спаднали. Спомних си и за Онзи Бял Гълъб, Който кацна на раменете на моя Спасител при река Йордан. Спомних си за крилата на онези Свети Божии пратеници, които пееха на овчарите и ги призоваха да отидат във Витлеем:

“Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение...” ³²

Затова тихо казах на моя Господ:

“Исусе, това е най-прекрасното чудо, което ми даваш да преживея със сърцето си. Защото Мирът от полъха на гълбовото перо бе твърде голям

---

³² (Лука 2:14)

за сърцето ми. И за сърце, която всякога е свикнало да очаква удари и ужаси, един такъв полъх е най-прекрасният подарък...”

Господ протегна ръка и погали главата ми. А след това, с необикновена светлина в очите Си, каза:

“Това наистина е едно от Божиите чудеса! За разлика от старата земя, където чудесата съвсем рядко се случват поради нечестието и неверието на хората, то на новата Земя Мирът ще бъде постоянно действащо чудо. Защото Отец Ми ще създаде там поколения от миротворци. Не просто хора, стремящи се към Мира, но хора, помазани от Всемогъщия, за да творят Мира...”

“А какво ще рече, Господи, това да твориш Мира, а не просто да се стремиш към него?”

Исус отново вдигна гълъбовото перо и го развя пред очите ми. А след това каза:

“Ето това ще рече, Стефане! Да се стремиш към миротворството, който е един от Вечните Белези на Обновлението. Но за да разбереш всичко, то трябва да го видиш със сърцето си...”

След думите Си Исус отново протегна ръка и докосна главата ми, а само след миг двамата с Него бяхме на новата Земя. Там Той ми показа много хора, които имаха белег на челата си. Това бе белег на Отчески Избор върху Неговите миротворци. И за разбирането му Господ ми каза:

“Искам внимателно да наблюдаваш всичко, което ще видиш. За да го проумееш и предадеш на братята и сестрите Ми. Защото тайната на Божия Мир е твърде велика и блажени са всички, които са я узнали...”

След последните думи на Исус ние тръгнахме към множеството от белязаните хора. И ето, че очите ми съзряха нещо, което за сетен път ме убеди колко живо и вярно е Божието Слово. Аз виждах зад самите хора стадо вълци, които кротко пасяха трева в компания на овце. А на няколко метра край тях видях лъвове, които мирно съжителстваха с волове. Това ме накара да се разсмея, защото внушението беше твърде силно. А Господ, като наблюдаваше реакцията ми, каза:

“Защо се смееш? Не говори ли за всичко това и Словото на Отец Ми? Не прочете ли ти на златната табла писаното:

“Вълкът и агнето ще пасат заедно, и лъвът ще яде слама както вола, и храна на змията ще бъде пръстта. Не ще повреждат, нито ще погубват в цялата Ми свята планина, казва Господ...”³³

Но за да разберат Моите, че наистина си бил при Мен и Аз съм ти показал тайната на Мира, то нека сега ти покажа и скритото в самото видение. Затова като начало Ми кажи:

Защо Отец Ми е видял, че лъвът ще яде слама, както волът? Не видя ли ти и не се ли убеди, че на новата Земя няма слама, понеже тук нищо никога не изсъхва? Защо тогава Отец Ми е видял такава една храна за лъвовете и воловете? Виж още и другото, което ще ти покажа, преди да те посветя в тайната на Мира. Защото всички трябва да видите и самите миротворци...”

След последните думи на Исус ние тръгнахме към самите миротворци. А Господ вдигна ръката Си към синьото небе, като ми посочи огромен Бял Гълъб, Който летеше всред него. И там ме попита:

“Имаш ли вярата да приемеш, че Този Бял Гълъб олицетворява Святия Дух и именно от Неговите пера имаше във вързопа от светъл и чист висон?”

“Да, Исусе! Имам тази вяра!”

А Исус продължи:

“Гледай тогава какво ще сторят самите миротворци...”

И действително, че след думите на Господа миротворците паднаха на коленете си и започнаха да се молят. Те се молеха толкова усърдно и с такава любов в сърцата си, щото само след миг аз видях как телата им все така се молеха, но духовете им се въздигнаха нагоре. И като настигнаха във височините Белия Гълъб, докоснаха крилата Му и в ръцете им останаха пера. А те, като прибраха перата в самите си сърца, се върнаха на земята. Така с миротворците се върна Божий Вятър от Светлина, който бе толкова силен, щото осветяваше всяко място, откъдето те биха преминали. Това бе мощно помазване и покоряване на цялата Земя. Защото Вятърът на Божия

---

³³ (Исайя 65:25)

Мир изпълваше сърцата на всичко живо с възторг и благоговение. А Исус, като ме погледна с твърде внимателен поглед, ми каза:

“Ела сега с Мен, за да видиш всяко място, откъдето би преминал Божият Вятър на Мира, извикан от Неговите миротворци!”

Така аз тръгнах с Господ. И ето, че Той вече посочваше други човеци, като ми казваше:

“Забележи момчето Ми, че едни в сърцата си са като вълци, а други като агнета. Това не идва да хвърля укор върху новото творение, но да ти покаже, че всеки от тези човеци, поради свободната воля, която Отец Му е дал, има в себе си някаква способност или склонност. Едни от човеците са по-силни, което би ги направило склонни и способни към насилие. Други от човеците са по-кротки, което би ги направило податливи към насилие. Едни са смели като лъвовете, а други - усърдни като воловете...”

И наистина, аз виждах именно онова, което ми посочваше Исус. Хората наистина притежаваха тези образи в сърцата си. Но когато върху тях лъхна Божият Вятър на Мира, то тогава **“вълците”** прегръщаха **“овците”**, а **“лъвовете”** - **“воловете”**. А Исус, като все така ги посочваше с ръката Си, ми каза:

“Сега разбираш ли защо “лъвът” ще яде слама, както “волът”? Не е ли именно тук скрита великата тайна на Божия Мир? Защото ако някъде се роди възможност за зло, то не поглъща ли Мирът всичкото зло, което би се опитало да се роди? И ако сламата е трева, лишена от Живота, то духовно това не са ли мисли и думи, лишени от Божия Дух? Става ли ти ясно, че “лъвът” и “волът” непременно ще пояждат такава слама и злото ще умре, преди да се е родило? А в това отношение Божият Мир ще бъде изобилен, като река. Той никога няма да престане да напоява сърцата на човеците и “вълците” всякога ще обичат “овците”, а “лъвовете” ще се движат заедно с “воловете”.

И ето това е великата тайна на новата Земя!

Ето това е вечният белег за новия човек на новата Земя!

Защото не само животните на тази нова Земя, но и сърцата на всички човеци ще бъдат съхранени и опазени от Божия Мир. Разбираш ли това?"

"Господи мой! Сърцето ми е възхитено! Колко чудесно го е казал Твоят слуга, когато е записал:

"...и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса..." ³⁴

"Точно така, момчето Ми! Защото става дума именно за пазене! Това не е пазене от дявола, понеже такъв на новата Земя няма! Това е пазенето ви от възможността да паднете така, както е паднал той!

И ако Павел ви предупреди, че никой ум не може да схване Божия Мир, то го стори, за да покаже на духовните, че тези пера от Белия Гълъб могат да се свалят на земята, само ако духът ви се издигне в небесните места. Тогава непременно, платили цената на смирение и постоянство в молитвата, и вие ще направите "вълкът" и "агнето" да пасат заедно, а "лъвът" и "волът" да пояждат всяка слама, която би се явила някъде.

И ето, призовавам ви! Издигнете сърцата си горе! Мислете за горното, а не за земното! Свалете в събранията си гълъбовите пера на Мира. Защото миротворците ще се нарекат Божии чедра. И ако някой се е възхищавал на Словото Ми, че вълкът и агнето ще пасат заедно, то такъв нека плати цената, за да се възхити и Господ от него. Защото не на животни Той подарява новата Земя и не животни ще я владеят! Защото по-скъпоценен за вашия Бог от мира между животните, е Мирът между човеците! Защото Аз съм вашият Мир! И ако някой върви по стъпките Ми, непременно ще докосне крилете на Белия Гълъб. За да има в сърцето си от сега и до века Вечните Белези на Обновлението.

А сега нека те заведе в най-дълбоките тайни на Обновлението. Тайните на Мантията и Менората..."

---

³⁴ (Филипяни 4:7)

6. НОВИЯТ ЗЕМЕН ЧОВЕК - НАЧИНАТЕЛ И УСЪВЪРШИТЕЛ

След последните думи на Исус видението с миротворците се прекрати и аз отново се намерих с Него пред последния вързоп от светъл и чист висон, който ръката Господна щеше да разтвори пред очите ми. Изпитвах огромно вълнение, понеже Исус вече ми бе загатнал, че в този вързоп има Мантия и Менора. И действително беше така. Защото Исус развърза вързопата и така аз видях една прекрасна светла дреха, подобаваща на цар, както и златен светилник със седем светила, който всъщност беше Менората. А Господ, като хвана в ръцете Си самите Вечни Белези на Обновлението, ми каза:

“Ето, казвам на Моите чрез теб, че имат великата привилегия да разберат най-дълбоките тайни на Божието обновление. Тайните на Начинателя и Усъвършителя на вашата вяра. Защото Отец Ми създаде новата Земя за Начинателя, а новото Небе - за Усъвършителя. И ако Начинателят е вашият Господ, Който живя на земята, то Усъвършителят е вашият Господ, Който се възнесе в Небето. И ето, писаното не може да се изтрие и Небесният Ерусалим непременно ще бъде с отворени порти, през които земните царе ще донасят в него своите славни и ценни неща...”

Слушах Господ, а сърцето ми постепенно се върна назад, към първото видение, което Исус ми даде. Затова Му казах:

“Господи мой, та нали първото видение, което Ти ми даде, бе именно за земните царе, които се възкачваха към Лоното на Отца по стълбата на Дъгата? А ето, че сега Ти ще ми разкриеш и самата тайна на възкачването и духовното преображение...”

“Точно така е! Защото има тайни, които трябва да проумеете и с които трябва да заживеете. И това са тайните, свързани с пътя, по който земните царе ще донасят в Небесния Ерусалим своите славни и ценни неща. Затова нека двамата с теб слезем сред онези, на които предстои възкачване по стълбата на Дъгата. Защото те са земните царе, които вече са приготвили сърцата си на Хълма на Преображението...”

Думите на Исус ми се сториха дълбоки и неразбираеми. Но Господ, Който добре знаеше това, продължи да ми говори, като казваше:

“Не се страхувай да приемеш с вяра онова, което ще ти разкрия. Защото то е прекрасно и Светлината му е голяма. И тази Мантия, която виждаш във вързопа, и този златен светилник, непременно ще ти бъдат разкрити с огромна Светлина и Мъдрост от Отца Ми. Затова нека двамата слезем при самия Хълм на Преображението...”

След думите Си Господ простря ръката Си към мен и докосна лицето ми. Така, от благодатното Му докосване, пред очите ми се разкри величествен Хълм, който се издигаше нагоре към Небето. А пред Хълма бяха събрани стотици човеци. Всички те бяха облечени именно с мантията, която видях първоначално, като държаха в ръцете си и златен светилник със запалени светила. И докато аз се опитвах да вдигна ръка и да ги посоча на Исус, то към мен дойде Гласът Му, който казваше:

“Не бързай! Защото има да разбереш много за тези избраници на Отца Ми. Затова Ми кажи:

Колко ли години живот са имали тези царе на земята, преди да бъдат призвани да донесат своите славни и ценни неща в Небесния Ерусалим? Защото от Начинателя до Усъвършителя се извървява път и се плаща цена. Какъв е тогава пътят на тези светли мъже и жени? И колко време те са ходили по пътя си?”

Думите на Исус бяха така зададени, щото в сърцето ми изплуваха стиховете, които гласят:

“Но пътят на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане съвършен ден...”³⁵

Затова отговорих на Господа, като Му казах:

“Господи мой, пътят на тези царе е бил като виделото при разсъмване. Те са вървели по пътя си, догдето Ти Си станал явен за тях, като Съвършен Ден...”

“Точно така, момчето Ми! Но отговорът ти не е достатъчен. Затова помисли и Ми отговори с думите на Мъдростта:

---

³⁵ (Притчи 4:18)

На какво се равнява един ден пред Господните очи?

Защото така непременно ще разбереш каква е и Божията мярка за дължината на новия земен живот, преди Неговите да се възкачат в Небето...”

Помислих върху въпроса на Исус, а че отговорът блестеше вътре в него. Затова Му отговорих:

“Господи, как не съм могъл да се досетя по-рано? Та един ден пред очите Ти е като хиляда години. И ако пътят на праведните е като видело при разсъмване, което се развиделява, догде настъпи Съвършеният Ден, то разбирам, че всеки от тях се е усъвършенствал и приближавал до Бога цели хиляда години. Това ли е Божията мярка, Исусе?”

Господ се усмихна, а очите Му бяха много по-дълбоки от друг път. Тогава Той ми каза:

“Точно тази е мярката! И точно толкова е дълъг пътят на новите земни човеци от Начинателя до Усъвършителя. Но за да имаш съвършено убеждение и увереност в онова, което разбираш, си спомни и самите думи на Моя Отец, които прочете върху златната табла. Какво гласяха те?”

“Господи мой! Като се замисля над самото пророчество от златната табла, то там се говори, че годините на Божиите люде ще бъдат като годините на дърво. И Отец още заявява за новата Си Земя, като казва за нея:

“Там не ще има вече младенец, който да живее само няколко дни, нито старец, който да не е изпълнил дните си; защото дете ще умре стогодишният, а грешник ако умре стогодишен, ще бъде считан за проклет...” ³⁶

“Помисли тогава, че ако стогодишният е дете при умирането си, то какъв ли ще да е възрастният! И ако детето във вашата земна представа е на осем години, а старецът е на осемдесет, то приложи тази представа за новата Земя, за да разбереш и действителната възраст на онези, които се възкачват при Бога...”

---

³⁶ (Исайя 65:20)

Братко мой, от устните на Исус ме заливаше такъв поток от Мъдрост и знание, щото с огромно вълнение Му казах:

“Исусе! Ти Си Словото на Отца! Твоите думи са винаги като пълноводен поток! Ето защо ако детето е стогодишно пред погледа на Отец спрямо новата Земя, то старец, навършил дните си, непременно ще е хилядагодишен. Откъдето и да погледна на това знание - било от пророчеството на Исая, било от тайната, че един ден пред Бога е като хиляда години, то разбирам, че на човеците на новата Земя Отец е дал привилегията за хиляда години да изминат пътя от Начинателя до Усъвършителя...”

Слушайки думите ми, Исус добави:

“Сега разбираш ли още по-добре и първият от Вечните Белези на Обновлението? Сега разбираш ли, че тази Мантия върху рамената на земните царе непременно е била заслужена и справедливо спечелена? Защото ако Аз ти показах, че върху дечицата Отец полага бели пелени, то никой не ходи с пелени до края на живота си. Така и тези Мои прекрасни човеци са извървели Съвършения Път в познаването на Божията Воля.

А сега виж другата голяма тайна на Обновлението...”

След тези Свои думи Исус вдигна ръката Си и ми посочи високия Хълм, който бе покрит от тежките облаци на Божията Слава. А после ме попита:

“Какъв е този Хълм? И защо устата Господни са го нарекли Хълм на Преображението?”

Отново погледнах на високия хълм, а след това в сърцето ми заблестяха стиховете от Божието пророчество върху златната табла. Затова казах на Исус:

“Господи мой! Чрез пророка Си Исая Отец говореше за новата Земя. Но едновременно с това Всемогъщият подчерта, че на тази нова Земя ще има място, което Той е определил с думите **“цялата Ми Свята планина”**. Ето защо вярвам, че тази планина е Божия и този Хълм - врата към самите Господни Небеса...”

“А нямаше ли такава Свята Божия планина и в Моето Евангелие? Не ти ли казва Словото Ми, че Аз се възкачих на тази

планина с Яков, Петър и Йоан? Не се ли преобразих пред тях така, както и на тези земни царе предстои същото преобразяване? И не затова ли устата Господни са нарекли това място Хълм на Преображението? Спомни си тогава какво се случи, когато Аз се преобразих на високия хълм...”

“Исусе! В Евангелието Ти е писано:

“И преобрази се пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. И, ето, явиха им се Моисей и Илия, които се разговаряха с Него. И Петър проговори, казвайки на Исуса: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз ще направя тука три скинии, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия. А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака Глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте...”³⁷

“Как мислиш тогава? Ако Отец Ми докарва Облака на Славата Си над Хълма на Преображението, то няма ли заедно с Облака да се яви и нещо друго. Нещо, с което Той се обеща във Вечен Завет на слугата Си Ной...”

“Разбира се, Господи! Защото там, където се яви Облакът на Божиата Слава, непременно ще се яви и Дъгата. За да се сбъдне именно изреченото от Божиите уста в завета с Ной:

“Ето белегът на завета, който Аз поставям до вечни поколения между Мене и вас и всичко живо, което е с вас; поставям дъгата Си в облака, и тя ще бъде белег на завет между Мене и земята. Когато докарам облак на земята, дъгата ще се яви в облака; и ще спомня завета Си, който е между Мене и вас и всичко живо от всяка твар; и водата няма вече да стане потоп за изстреблението на всяка твар. Дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, за да Си напомням всегашния завет между Бога и всичко живо от всяка твар, което е на земята. Каза Бог на Ноя: Това е белегът на завета, който установих между Мене и всяка твар, която е на земята...”³⁸

---

³⁷ (Матей 17:2-5)

³⁸ (Битие 9:12-17)

“Кажки Ми тогава, ако Дъгата е белег на Завет между Отец и земята, то няма ли Той да запази този Вечен Завет и за новата Земя, която създава? Защото един Завет е Вечен тогава, когато остава ненарушим и преминава от род в род...”

“Разбира се, че е така, Исусе! Та нали в Твоето прекрасно водителство Ти ми показа как земните царе се възкачваха по стълбата на Дъгата, за да донесат в Небесния Ерусалим своите славни и ценни неща...”

В следващия миг Гласът на Исус стана необикновено сериозен. И Той каза:

“Нека всички слушат що говори устата Господна чрез тази Свята пророческа книга! Защото Волята на Отец Ми днес за всички вас е да придобиете Вечните Белези на Обновлението. Белезите на Мантията и Светилника! И ако Господ вашият Бог се преобрази пред лицата на Апостолите Си и дрехите Му станаха бляскави и твърде бели, то е, понеже от Начинател на вярата Аз се превърнах в Усъвършител. Тогава Отец засени Моите с Облака Си, за да им покаже, че пътят от земята до Небето преминава през Дъгата, Която е Неговият Вечен Живот. Вижете тогава благословените човеци на новата Земя. Защото те държат в ръцете си онзи Божий светилник, с които непременно ще се изкачат на върха...”

След последните Си думи Исус тръгна към множеството от земните царе, а аз Го последвах. А Той, като вдигна ръката Си и посочи един от земните царе, ми каза:

“Забележи, че в ръката на този земен цар има Менора. И тези седем светила, които горят на Менората, крият в себе си тайната на Божията пълнота и благоволение. И тази висока и Свята планина, която всички трябва да изкачите в живота си, е познанието, което Отец Ми е дал на всеки от вас чрез Свялото Си Слово. Как тогава ти свързваш самата Менора с това познание? Как седемте светила на този златен Светилник ще те доведат до самия връх?”

Братко мой! Думите на Исус бяха толкова светли и велики, че Светлината просто заслепяваше очите ми и аз не можех да схвана дълбокото в устните Му. И колкото повече се вирах в Менората на земния

цар, толкова повече сърцето ми разбираше, че седмицата е числото на Божията пълнота. А междувременно в самото видение ние с Исус вървахме нагоре, след самите земни царе. И колкото повече се изкачваха нозете ми, толкова повече Хълмът на Преображението се изпълваше с Божията Слава. Защото Дъгата вече блестеше на самия връх. Затова в един миг извиках към Исус:

“Милостиви Боже! Господи мой! Смили се над сърцето ми! Защото гледам на менората и никак не мога да проумея тайната ѝ! И тези седем светила сякаш искат да ми кажат нещо, да го нашепнат на духа ми, а той никак не може да приеме казаното...”

Ето, че Исус вдигна ръката Си в самото видение, а земните царе се спряха. И като взе менората от ръката на първия по пътя, се приближи към мен. А тогава Гласът Му започна да пронизва сърцето ми:

“Виж, Стефане! И запиши на книга що ще рече тайната на Божието благоволение. Защото, Светилата на менората са седем. Едното Светило, Кое е най-голямото, стои в центъра. А от Него се разклоняват по три, както наляво, така и надясно.

И ето - централното Светило на менората е твоят Бог. Той е Един Бог, Създател на Небето и земята. Трите светила отдясно Му са Неговата изява на Небето, като Отец, Син и Свят Дух. Трите светила отляво Му, са Неговата изява на земята, като Отец, Син и Свят Дух!

Онзи, който носи светилника по Съвършената Му Воля, е предал сърцето си, за да върши Волята Му, както на Небето, така и на земята. И Го е познал съвършено, като Бог на Небето и земята. Като Творец в три Лица, Който осветява с Присъствието Си и за Славата Си, както Небето, така и земята!

И ето, Волята на Отец Ми за вас е да положите светилника в сърцата си и да изповядате в искреност и Истина:

“Твоето слово е светилник на нозете ми, и виделина на пътеката ми. Заклех се, и го потвърдих, че ще държа праведните Твои съдби...” ³⁹

Кой тогава ще ви спре по пътя към Святостта?

---

³⁹ (Псалом 119:105-106)

Кой тогава ще скрие от сърцата ви Хълма на Преображението?

Но ето, Бог Отец, Синът и Святият Дух днес запалват Светилника Си в сърцата ви! За да положат у вас Вечните Белези на Обновлението! За да станат дрехите ви бляскави и твърде бели! И от Облака на Божията Слава да се възкачите по Дъгата на Вечния Живот...”

След последните Си думи Господ отново върна Менората на земния цар. А само след кратък миг, когато нозете на земните царе вече стъпваха на високия Хълм и очите им видяха Дъгата, се случи чудото на Преображението. Защото дрехите им заблестяха като Слънцето, а те тръгнаха нагоре - по стълбите на самата Дъга. И Исус, като се обърна към мен, каза ми:

“Иди и занеси това Мое Вечно послание до всички, които любя и които Ме любя! Защото във всички вас съм положил пътищата към Дома на Моя Бог и Отец!

Блажени отсега и до века сърцата, които държат в себе си седемте светила на Бога! Блажени онези, които познават Волята Му, както на Небето, така и на земята! Защото устата Господни се отвориха в сърцето на пророка Му, за да ви дадат Вечните Белези на Обновлението, както на новото Небе, така и на новата Земя!

Ето, ида скоро! И всички ще видят Човешкия Син, идещ в Облак със Сила и Голяма Слава! И онези, които ще пребъдат при Мен, непременно ще донесат в Небето своите славни и ценни неща – Вечните Белези на Обновлението! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”